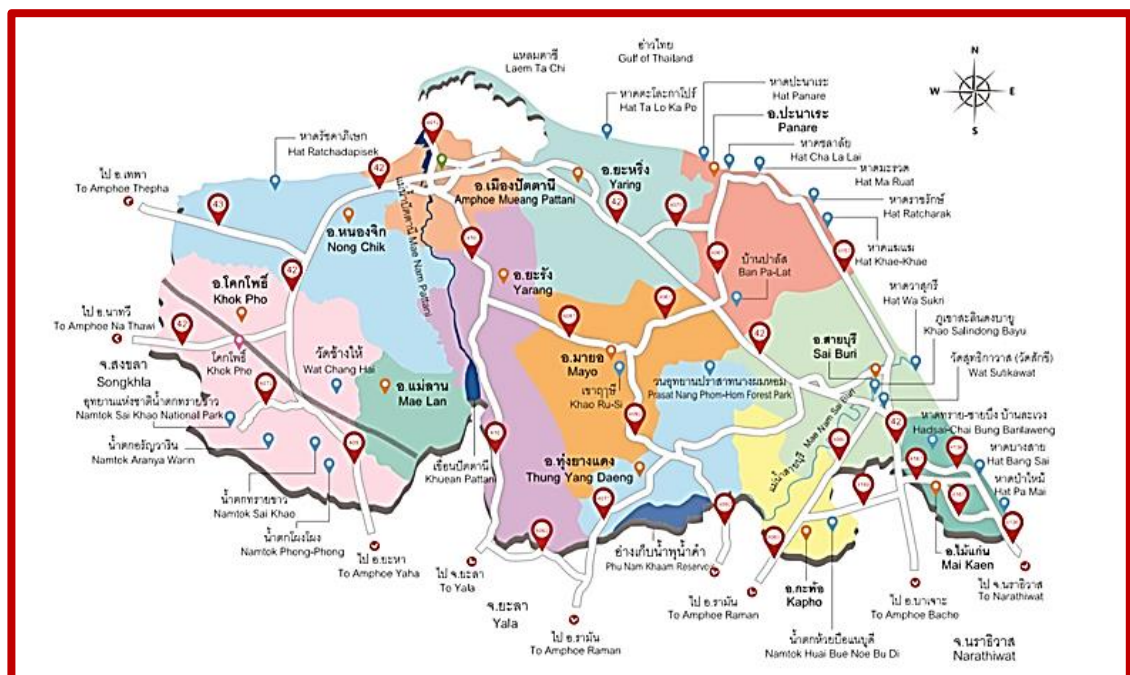

- ส่วนที่ ๑ ความเชื่อมโยงกับแผน ๓ ระดับ

- ๑.๒ แผนระดับที่ ๒ แผนแม่บทฯ - แผนแม่บทที่เกี่ยวข้อง (หลัก) ๐๓ ๐๘
- แผนย่อยของแผนแม่บทฯ ๓.๔, ๓.๑-๓.๔
 - แผนแม่บทที่เกี่ยวข้อง (รอง) ๑๘
 - แผนย่อยของแผนแม่บทฯ ๓.๑

● ส่วนที่ ๒ ข้อมูลพื้นฐานของพื้นที่

ภาพที่แสดงแผนที่ในจังหวัดปัตตานี

การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด

๒.๑ ข้อมูลทั่วไปของจังหวัดปัตตานี

ลักษณะภูมิประเทศ ภูมิอากาศ และทรัพยากรธรรมชาติ

➤ ภูมิประเทศ

จังหวัดปัตตานีเป็นจังหวัดที่มีพัฒนาการทางประวัติศาสตร์และอารยธรรมเจริญรุ่งเรืองมาเป็นเวลานาน เนื่องด้วยความเหมาะสมของที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ โดยเฉพาะทำเลที่ตั้งที่ติดทะเล มีอ่าวที่สามารถกำบัง คลื่นลมและเป็นที่พักจอดเรือ จึงเป็นจุดนัดพบของพ่อค้าและนักเดินเรือจากโลกตะวันตกและตะวันออก ประกอบกับจังหวัดปัตตานีมีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ เช่น สินแร่ เครื่องเทศ ของป่า และพืชพรรณธัญญาหารอื่น ๆ สามารถติดต่อค้าขายทางทะเลกับเมืองท่าอื่น ๆ บนคาบสมุทรมลายูและภูมิภาคใกล้เคียง โดยเป็นที่รู้จักในนามอาณาจักรลังกาสุกะ หรือหลังหยาชู ซึ่งปรากฏในเอกสารจีนมาตั้งแต่ปลายคริสต์ศตวรรษที่ ๑ หรือประมาณเกือบ ๒,๐๐๐ ปีที่ผ่านมา ระหว่างพุทธศตวรรษ ๑๒-๑๖ ศูนย์กลางการปกครองของลังกาสุกะอยู่บริเวณเมืองโบราณยะรัง โดยมีเมืองโกตามลัษัยเป็นเมืองหลวงและศูนย์กลางการปกครอง มีความเจริญรุ่งเรืองถึงขีดสุด ดังปรากฏร่องรอยฐานเจดีย์ในพุทธศาสนาจำนวนมากว่า ๓๐ แห่งในพื้นที่ประมาณ ๙ ตารางกิโลเมตร

จนมาถึงพุทธศตวรรษที่ ๑๘ - ๑๙ ปรากฏเมืองท่าแห่งใหม่ชื่อ ปะตานี มีเรือสินค้าจากชาติต่าง ๆ ได้แก่ โปรตุเกส ฮอลันดา อังกฤษ สเปน ญี่ปุ่น จีน อินเดีย ชาวอาหรับ และเปอร์เซีย ฯลฯ มาจอดแวะพักและทำการค้าขายเป็นจำนวนมาก ประกอบกับอาณาจักรลังกาสุกะเริ่มเสื่อมลง ชายฝั่งทะเลตื่นขึ้นแม่น้ำเปลี่ยนทางเดินศูนย์กลางความเจริญแห่งใหม่จึงย้ายมาอยู่ที่ปะตานี (ต่อมาเรียก ปาตานี และ ปัตตานี ในที่สุด) ในเวลานั้นปัตตานีเป็นศูนย์กลางของการศึกษาและเผยแพรศาสนาอิสลามที่สำคัญของภูมิภาคนี้ และเป็นที่รู้จักในชื่อ “ปาตานีดารุสลาม” จนได้รับการเรียกขานกันว่า “ระเปียงเมกกะ”

ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๓๕๑ ปัตตานี แบ่งการปกครองออกเป็น ๗ หัวเมือง ได้แก่ เมืองตานี ยะหริ่ง หนองจิก สายบุรี ระแงะ รามันห์ และยะลา ในปี พ.ศ. ๒๓๘๘ ศูนย์กลางการปกครองของเมืองปัตตานีย้ายมาอยู่ที่จะบังติกอ ติดกับแม่น้ำปัตตานีในปัจจุบัน ส่วนศูนย์กลางการค้าในระยะแรกอยู่ใกล้ปากแม่น้ำบริเวณหัวตลาดเป็นย่านชาวจีนหรือจีนฮกเกี้ยนในสมัยนั้น เมืองปัตตานีแห่งใหม่จึงเจริญเติบโตสืบต่อมากระทั่งบัดนี้ สำหรับหัวเมืองอื่นสมัยเดียวกัน ได้แก่ สายบุรี หนองจิก และยะหริ่ง ปัจจุบันเป็นอำเภอหนึ่งของจังหวัดปัตตานี ระแงะเป็นอำเภอหนึ่งของจังหวัดนราธิวาส และรามันห์ (ปัจจุบันใช้ชื่อรามัน) เป็นอำเภอหนึ่งของจังหวัดยะลา

ลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดปัตตานี แบ่งเป็น ๓ ลักษณะ ประกอบด้วย

พื้นที่ราบชายฝั่งทะเล เป็นพื้นที่ส่วนใหญ่ ประมาณ ๑ ใน ๓ ของพื้นที่จังหวัด ได้แก่ ทางตอนเหนือและทางตะวันออกของจังหวัด มีหาดทรายยาวและเป็นที่ราบชายฝั่ง กว้างประมาณ ๑๐ - ๓๐ กิโลเมตร มีความยาวชายฝั่งทั้งหมด ๑๑๖.๔๐ กิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่อำเภอชายทะเลจำนวน ๖ อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอหนองจิก อำเภอเมืองปัตตานี อำเภอยะหริ่ง อำเภอปะนาเระ อำเภอสายบุรี และอำเภอไม้แก่น

พื้นที่ราบลุ่ม บริเวณตอนกลาง และตอนใต้ของจังหวัด มีแม่น้ำปัตตานีไหลผ่านที่ดิน มีความเหมาะสมในการทำเกษตรกรรม ปลูกข้าว ยางพารา ได้แก่ พื้นที่ในเขตอำเภอแม่ลาน อำเภอยะรัง อำเภอยะหริ่ง อำเภอมายอ และอำเภอปะนาเระ

พื้นที่ภูเขา เป็นพื้นที่ส่วนน้อยอยู่ทางตอนใต้ของอำเภอโคกโพธิ์ อำเภอกะพ้อ ทางตอนบนของอำเภอทุ่งยางแดง และทางตะวันออกของอำเภอสายบุรี บริเวณดังกล่าวเป็นเขตอุทยานแห่งชาติ และเป็นพื้นที่ปลูกลองกอง ยางพารา

➤ อาณาเขตจังหวัดปัตตานี ตั้งอยู่ทางตอนล่างของประเทศไทย เป็นจังหวัดเดียวในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ ชายแดนที่ไม่มีพรมแดนติดต่อกับประเทศมาเลเซีย อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ๑,๐๕๕ กิโลเมตร มีพื้นที่ประมาณ ๑,๙๔๐.๓๕ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๑,๒๑๒,๗๒๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๓๘ ของพื้นที่ประเทศไทย และเป็นจังหวัดที่มีขนาดพื้นที่ขนาดใหญ่ เป็นลำดับที่ ๖๘ ของประเทศไทย และเมื่อจำแนกเป็นในระดับภาคใต้ พบว่าจังหวัดปัตตานี มีขนาดพื้นที่น้อยที่สุดรองจากจังหวัดภูเก็ต โดยมีอาณาเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับอ่าวไทย
ทิศใต้	ติดต่อกับจังหวัดยะลาและจังหวัดนราธิวาส
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับอ่าวไทย
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับจังหวัดสงขลา

➤ ลักษณะภูมิอากาศ จังหวัดปัตตานี จังหวัดปัตตานีอยู่ภายใต้อิทธิพลของลมมรสุมที่พัดปกคลุมประเทศไทย ๒ ชนิด คือ ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้จากมหาสมุทรอินเดีย และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งพัดผ่านอ่าวไทย โดยฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือหรือฤดูหนาว จะมีลมจากทิศตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งเป็นลมเย็นและแห้งจากประเทศจีน พัดปกคลุมประเทศไทย ทำให้ประเทศไทยตอนบนตั้งแต่ภาคกลางขึ้นไปมีอากาศหนาวเย็นและแห้งแล้งทั่วไป แต่ภาคใต้ตั้งแต่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ลงไปกลับมีฝนตกชุกเพราะลมมรสุมที่พัดผ่านอ่าวไทยพัดพาเอาไอน้ำไปตกเป็นฝนทั่วไปตั้งแต่จังหวัดชุมพรลงไป อากาศจึงไม่หนาวเย็นดังเช่นภาคอื่น ๆ ที่อยู่ทางตอนบนของประเทศ ซึ่งจังหวัดปัตตานีอยู่ทางด้านฝั่งตะวันออก ได้รับอิทธิพลของลมด้วยทำให้มีฝนตกอยู่ในเกณฑ์ปานกลางและมีอากาศเย็นเป็นครั้งคราว และลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ซึ่งพัดผ่านมหาสมุทรอินเดียพัดพาเอาไอน้ำและความชุ่มชื้นมาสู่ประเทศไทย แต่เนื่องจากเทือกเขาตะนาวศรีด้านตะวันตกปิดกั้นกระแสลมเอาไว้ จึงทำให้บริเวณภาคใต้ฝั่งตะวันออกและจังหวัดปัตตานีมีฝนน้อยกว่าภาคใต้ฝั่งตะวันตกซึ่งเป็นด้านรับลม จังหวัดปัตตานีมี ๒ ฤดู ดังนี้

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนมกราคม ถึงกลางเดือนพฤษภาคม ระยะเวลาเป็นช่วงว่างของฤดูมรสุมหลังจากสิ้นฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ อากาศจะเริ่มร้อนและอากาศจะร้อนจัดที่สุดในเดือนเมษายนและพฤษภาคม แต่ไม่ร้อนมากนักเนื่องจากภูมิประเทศเป็นคาบสมุทรอยู่ใกล้ทะเล กระแสลมและไอน้ำจากทะเลทำให้อากาศคลายความร้อนไปมาก

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนมกราคม เป็นระยะเวลา ๙ เดือน โดยแบ่งเป็น ๒ ช่วง คือ

(๑) ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม - เดือนกันยายน เป็นระยะเวลา ๕ เดือน ช่วงนี้จะได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ซึ่งพัดมาจากมหาสมุทรอินเดีย ในช่วงนี้ฝนจะตกอย่างสม่ำเสมอแต่มีปริมาณไม่มากนัก โดยจะตกในช่วงบ่ายถึงค่ำ ซึ่งแต่ละเดือนจะมีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง ๑๐๐ - ๑๕๐ มิลลิเมตร

(๒) ตั้งแต่เดือนตุลาคม - เดือนมกราคม เป็นช่วงที่ได้รับมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือพัดผ่านอ่าวไทย เป็นช่วงที่มีฝนตกมาก โดยเฉพาะในเดือนพฤศจิกายนและธันวาคม ปริมาณน้ำฝนสูงถึง ๓๗๐ - ๔๑๐ มิลลิเมตร

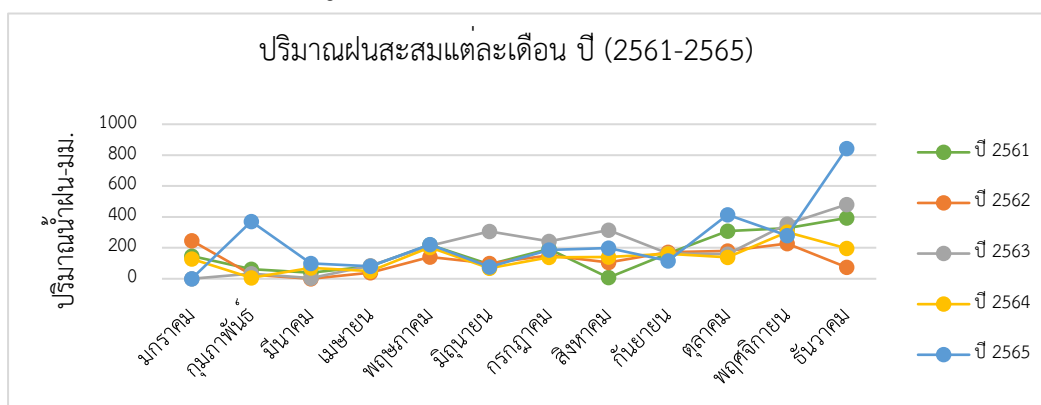
ปริมาณน้ำฝน ปัตตานีเป็นจังหวัดที่อยู่ทางภาคใต้ฝั่งตะวันออกจัดว่าเป็นจังหวัดที่มีฝนตกตลอดทั้งปี ในฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ จะมีฝนตกชุกกว่าในฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้เพราะอยู่ทางด้านตะวันออกไม่มีภูเขาสูงใดกั้น จึงได้รับอิทธิพลจากมรสุมนี้เต็มที่ทำให้มีฝนตกชุก โดยเฉพาะเดือนตุลาคมและพฤศจิกายนส่วนในฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้มีฝนตกน้อยกว่าฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือเพราะภูมิประเทศมีแนวเทือกเขาตะนาวศรีปิดกั้นทำให้ได้รับกระแสลมจากมรสุมนี้ไม่เต็มที่ ปริมาณฝนเฉลี่ยของจังหวัดปัตตานีอยู่ในเกณฑ์ดี ถ้าเทียบทั้งประเทศแต่ถ้าเทียบภายในภาคเดียวกันมีฝนอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

ตารางที่ปริมาณน้ำฝนรายเดือนของจังหวัดปัตตานี ปี ๒๕๕๖ - ๒๕๖๕

หน่วยนับ : เป็นมิลลิเมตร

ปี/ เดือน	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	รวม
๒๕๕๖	๖๐.๓	๑๗๑.๕	๑๔.๖	๑๑๔.๗	๘๗.๓	๕๘.๗	๑๓๑.๘	๗๕.๓	๑๕๑.๐	๒๒๕.๓	๓๕๑.๗	๑๘๓.๖	๑,๖๒๕.๘
๒๕๕๗	๑๖.๔	๐.๐	๑๓.๔	๑๒.๔	๑๔๓.๔	๙๕.๐	๗๘.๘	๓๕๙.๕	๑๕๖.๐	๒๕๙.๔	๔๑๔.๕	๔๖๕.๑	๒,๐๑๓.๙
๒๕๕๘	๑๐.๒	๐.๒	๐.๖	๕๐.๙	๗๗.๕	๕๔.๒	๙๒.๓	๒๓๑.๘	๑๐๓.๕	๑๔๗.๖	๓๔๑.๖	๗๙.๓	๑,๑๘๘.๗
๒๕๕๙	๖๓.๐	๑๓.๘	๐.๐	๐.๐	๒๐๖.๙	๑๒๑.๑	๑๖๒.๔	๕๖.๘	๔๒.๙	๒๔๙.๐	๒๒๔.๕	๖๔๑.๐	๑,๗๘๑.๔
๒๕๖๐	๕๙๗.๙	๒๑.๕	๔๙.๗	๒๗๘.๒	๑๒๖.๘	๑๓๕.๔	๑๗๙.๙	๑๒๕.๖	๒๐๐.๑	๙๔.๐	๙๘๑.๒	๓๐๓.๕	๓,๐๙๓.๘
๒๕๖๑	๑๔๗.๑	๖๓.๒	๓๘.๖	๘๑.๔	๒๒๐.๒	๙๓.๔	๑๙๓.๗	๗.๕	๑๖๓.๙	๓๐๙.๑	๒๘๑.๘	๓๙๓.๕	๑,๙๙๓.๔
๒๕๖๒	๒๔๖.๙	๒๗.๒	๐.๐	๓๙.๖	๑๔๐.๙	๙๙.๙	๑๕๑.๐	๑๐๕.๓	๑๗๑.๖	๑๗๙.๖	๒๒๗.๑	๗๔.๙	๑,๔๖๔.๐
๒๕๖๓	๐.๒	๓๒.๓	๓.๙	๘๕.๘	๒๑๓.๘	๓๐๕.๙	๒๔๓.๓	๓๑๕.๑	๑๖๔.๑	๑๕๙.๗	๓๕๓.๕	๔๘๐.๒	๒,๓๕๗.๘
๒๕๖๔	๑๒๗.๖	๖.๔	๖๙.๖	๕๐.๖	๒๐๓.๒	๖๙.๒	๑๓๙.๑	๑๔๐.๒	๑๖๑.๙	๑๓๙.๙	๓๐๑.๘	๑๙๔.๐	๑,๖๐๓.๕
๒๕๖๕	๑.๑	๓๗๐	๙๙.๗	๘๐.๑	๒๒๒.๓	๗๖.๙	๑๘๕.๖	๑๙๘	๑๑๖.๑	๔๑๓.๕	๒๘๐.๕	๘๔๓.๑	๒,๘๘๖.๙
ฝน เฉลี่ย	๑๒๗.๑	๗๘.๕	๓๖.๓	๘๘.๒	๑๖๔.๒	๑๑๑.๐	๑๕๕.๘	๑๖๑.๕	๑๔๓.๑	๒๑๗.๗	๓๗๕.๘	๓๖๕.๘	๒,๐๒๔.๙

แผนภูมิปริมาณฝนสะสมแต่ละเดือน ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕

ที่มา : สถานีอุตุนิยมวิทยาปัตตานี, ๒๕๖๕

ปริมาณฝนเฉลี่ยตลอดปีในคาบ ๕ ปี (ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) มีค่าเฉลี่ย อยู่ที่ ๒๐๗๐.๗๖ มม. จำนวนวันที่ฝนตก ๑๕๐ วัน ปริมาณฝนสูงสุดเฉลี่ย ๑๗๒.๕๖ มม. สำหรับในปี๒๕๖๕ มีปริมาณฝนรวม ๒,๘๘๖.๙ มิลลิเมตร มีฝนตก ๑๖๗ วัน ปริมาณฝนสูงสุด ๓๑๐.๕ มม.

ปี ๒๕๖๑ มีปริมาณน้ำฝน รวม ๑,๙๙๓.๔ มิลลิเมตร จำนวนวันที่ฝนตก ๑๓๘ วัน ปริมาณน้ำฝนสูงสุดต่อวันคือ ๑๕๑.๑ มิลลิเมตร เมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม เดือนที่ฝนตกมากที่สุดคือเดือนธันวาคม จำนวน ๓๙๓.๕ มิลลิเมตร เดือนที่ฝนตกน้อยที่สุดคือเดือนสิงหาคม จำนวน ๗.๕ มิลลิเมตร ส่วนใหญ่ฝนจะตกมากอยู่ในช่วงเดือนพฤษภาคม - กรกฎาคม จากอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และเดือนตุลาคม - พฤศจิกายน จากอิทธิพลของลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ

ปี ๒๕๖๒ มีปริมาณน้ำฝน รวม ๑,๔๖๔.๐.๔ มิลลิเมตร จำนวนวันที่ฝนตก ๑๔๖ วัน ปริมาณน้ำฝนสูงสุดต่อวันคือ ๑๙๙.๔ มิลลิเมตร เมื่อวันที่ ๓ มกราคม (จากอิทธิพลพายุโซนร้อนปาบึก) เดือนที่ฝนตกมากที่สุดคือเดือนมกราคม จำนวน ๒๔๖.๙ มิลลิเมตร เดือนที่ฝนตกน้อยที่สุดคือเดือนมีนาคมไม่มีฝนตก ส่วนใหญ่ฝนจะตกมาก อยู่ในช่วงเดือนพฤษภาคม – พฤศจิกายน จากอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือในเดือนกุมภาพันธ์ – เมษายน ถือว่ามีปริมาณฝนน้อยที่สุด เนื่องจากอยู่ในช่วงฤดูร้อน

ปี ๒๕๖๓ มีปริมาณน้ำฝน รวม ๒,๓๕๗.๘ มิลลิเมตร จำนวนวันที่ฝนตก ๑๕๙ วัน ปริมาณน้ำฝนสูงสุดต่อวัน คือ ๑๔๙.๒ มิลลิเมตร เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม เดือนที่ฝนตกมากที่สุดคือเดือนธันวาคม จำนวน ๔๘๐.๒ มิลลิเมตร เดือนที่ฝนตกน้อยที่สุดคือเดือนมกราคม จำนวน ๐.๒ มิลลิเมตร ส่วนใหญ่ฝนจะตกมากสม่ำเสมอในช่วงเดือนพฤษภาคม – ธันวาคม จากอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือในเดือนมกราคม – มีนาคม ถือว่ามีปริมาณฝนน้อยที่สุดเนื่องจากอยู่ในช่วงรอยต่อของฤดูกาล

ปี ๒๕๖๔ จังหวัดปัตตานี มีปริมาณน้ำฝน รวม ๑,๖๐๓.๕ มิลลิเมตร ลดลงจากปี ๒๕๖๓ จำนวน ๗๕๑ มิลลิเมตร ปริมาณฝนสูงสุดใน ๑ วัน ๙๓.๒ มิลลิเมตร เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน จำนวนวันที่ฝนตกลงจากปีก่อน จาก ๑๕๙ วัน เป็น ๑๔๒ วัน ส่วนใหญ่ฝนจะตกมากสม่ำเสมอในช่วงเดือนพฤษภาคม – ธันวาคม จากอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ในเดือนกุมภาพันธ์ – เมษายน ถือว่ามีปริมาณฝนน้อยที่สุดเนื่องจากอยู่ในช่วงรอยต่อของฤดูกาล

ปี ๒๕๖๕ จังหวัดปัตตานี มีปริมาณน้ำฝน รวม ๒,๘๘๖.๙ มิลลิเมตร เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๓ จำนวน ๑,๒๘๓.๔ มิลลิเมตร จำนวนวันที่ฝนตก ๑๖๗ วัน (เพิ่มขึ้นจากปีก่อน) ปริมาณฝนสูงสุดใน ๑ วัน มีปริมาณ ๓๑๐.๕ มิลลิเมตร เมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๖๕ ปี ๒๕๖๕ มีฝนตกตลอดทั้งปี เนื่องจากอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ถือว่ามีปริมาณฝนสูงสุดในรอบ ๕ ปี

จังหวัดปัตตานีมีฤดูฝนที่ค่อนข้างชัดเจนตามระยะเวลา ทั้งนี้ ปริมาณฝนรวมในแต่ละปีมีปริมาณที่ค่อนข้างใกล้เคียงกัน แต่อาจจะมีบางปีที่ปริมาณฝนจะมีค่าสูงหรือน้อย ขึ้นอยู่กับอิทธิพลของพายุหมุนเขตร้อนและปรากฏการณ์เอนโซ

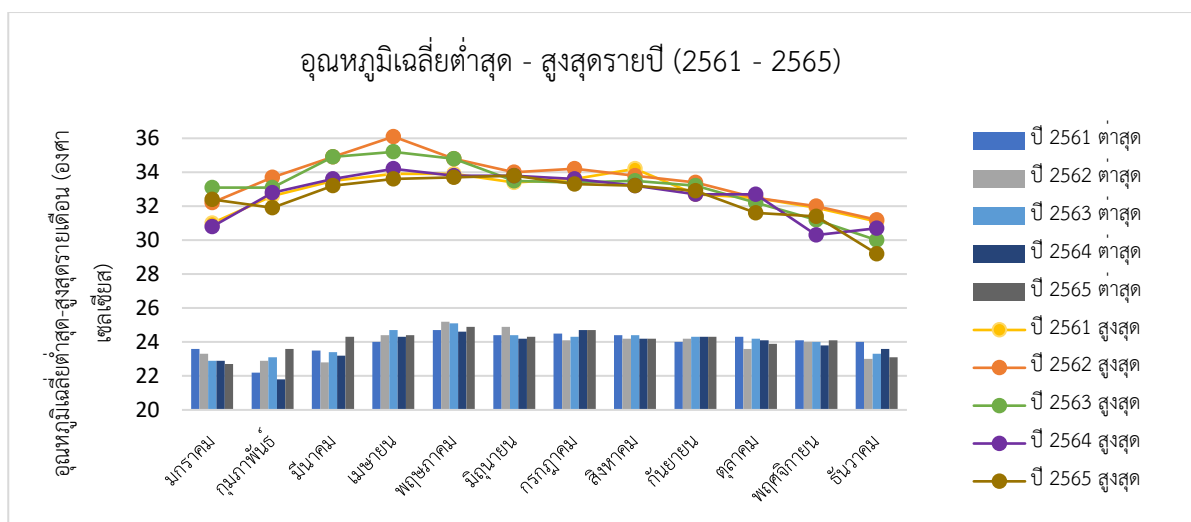
อุณหภูมิ เนื่องจากจังหวัดปัตตานีตั้งอยู่ในคาบสมุทรที่เป็นแหลมยื่นออกไปในทะเล จึงได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมอย่างเต็มที่คือลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้จากมหาสมุทรอินเดียและลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งพัดผ่านอ่าวไทย ทำให้ได้รับไอน้ำและความชุ่มชื้นมาก อุณหภูมิเฉลี่ยจึงไม่สูงมากและอากาศไม่ร้อนจัดในฤดูร้อน และจะมีอากาศเย็นได้ในบางครั้ง อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปีในคาบ ๕ ปี (ปี ๒๕๖๑-๒๕๖๕) มีค่าอยู่ที่ ๒๘.๕๐ องศาเซลเซียส อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย ๓๓.๐ องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย ๒๓.๙ องศาเซลเซียส สำหรับปี ๒๕๖๕ มีอุณหภูมิเฉลี่ยมีค่าอยู่ที่ ๒๘.๓๐ องศาเซลเซียส อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย ๓๒.๕ องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย ๒๔.๐ องศาเซลเซียส

ตารางอุณหภูมิเฉลี่ย สูงสุด ต่ำสุด รายเดือนของจังหวัดปัตตานี ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕

เดือน	พ.ศ. ๒๕๖๑			พ.ศ. ๒๕๖๒			พ.ศ. ๒๕๖๓			พ.ศ. ๒๕๖๔			พ.ศ. ๒๕๖๕		
	เฉลี่ย	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย	สูงสุด	ต่ำสุด
มกราคม	๒๖.๕	๓๓.๑	๒๑.๕	๒๖.๙	๓๕.๐	๑๙.๖	๒๗.๒	๓๔.๒	๒๐.๘	๒๖.๒	๓๓.๖	๒๑.๕	๒๗.๖	๓๔.๐	๒๑.๑
กุมภาพันธ์	๒๖.๘	๓๔.๗	๑๘.๘	๒๗.๔	๓๕.๒	๒๐.๙	๒๗.๒	๓๕.๐	๒๑.๒	๒๖.๘	๓๕.๐	๒๐.๐	๒๘.๔	๓๔.๕	๒๒.๓
มีนาคม	๒๗.๘	๓๕.๓	๒๒.๗	๒๘.๑	๓๗.๐	๑๙.๔	๒๘.๕	๓๗.๐	๒๑.๑	๒๗.๘	๓๕.๒	๒๑.๕	๒๙.๐	๓๔.๘	๒๓.๒
เมษายน	๒๘.๑	๓๖.๒	๒๒.๗	๒๙.๔	๓๘.๙	๒๓.๐	๒๙.๐	๓๗.๙	๒๓.๑	๒๘.๔	๓๕.๖	๒๓.๓	๒๙.๕	๓๖.๓	๒๒.๗
พฤษภาคม	๒๘.๕	๓๕.๓	๒๒.๗	๒๘.๙	๓๗.๒	๒๔.๐	๒๙.๑	๓๗.๓	๒๓.๕	๒๘.๔	๓๕.๕	๒๓.๕	๒๙.๕	๓๔.๙	๒๔.๐
มิถุนายน	๒๘.๑	๓๕.๙	๒๒.๙	๒๘.๔	๓๖.๔	๒๓.๒	๒๗.๗	๓๔.๙	๒๓.๒	๒๘.๒	๓๕.๕	๒๒.๙	๒๙.๑	๓๕.๓	๒๒.๙
กรกฎาคม	๒๘.๒	๓๕.๕	๒๓.๕	๒๘.๑	๓๕.๔	๒๑.๗	๒๗.๘	๓๔.๘	๒๓.๐	๒๘.๗	๓๕.๗	๒๓.๕	๒๙.๐	๓๕.๐	๒๒.๙
สิงหาคม	๒๘.๖	๓๖.๒	๒๓.๓	๒๘.๐	๓๕.๗	๒๓.๐	๒๘.๐	๓๕.๓	๒๒.๖	๒๗.๙	๓๕.๔	๒๓.๐	๒๙.๑	๓๕.๑	๒๓.๑
กันยายน	๒๗.๑	๓๕.๐	๒๒.๕	๒๗.๖	๓๕.๓	๒๒.๗	๒๗.๖	๓๕.๐	๒๒.๗	๒๗.๗	๓๔.๒	๒๓.๐	๒๙.๑	๓๔.๘	๒๓.๔
ตุลาคม	๒๗.๓	๓๕.๓	๒๒.๘	๒๗.๐	๓๔.๔	๒๒.๔	๒๗.๑	๓๔.๒	๒๓.๑	๒๗.๗	๓๕.๖	๒๓.๐	๒๘.๔	๓๔.๐	๒๒.๗
พฤศจิกายน	๒๗.๓	๓๔.๐	๒๒.๘	๒๗.๐	๓๓.๘	๒๓.๐	๒๖.๙	๓๓.๓	๒๓.๒	๒๖.๖	๓๔.๓	๒๓.๐	๒๘.๗	๓๓.๘	๒๓.๖
ธันวาคม	๒๖.๗	๓๓.๕	๒๒.๗	๒๖.๓	๓๓.๒	๒๑.๔	๒๖.๑	๓๓.๖	๒๒.๕	๒๖.๕	๓๒.๗	๒๑.๘	๒๖.๒	๓๒.๓	๒๐.๐

ที่มา : สถานีอุตุนิยมวิทยาปัตตานี, ๒๕๖๕

แผนภูมิ อุณหภูมิเฉลี่ยต่ำสุด-สูงสุด ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕

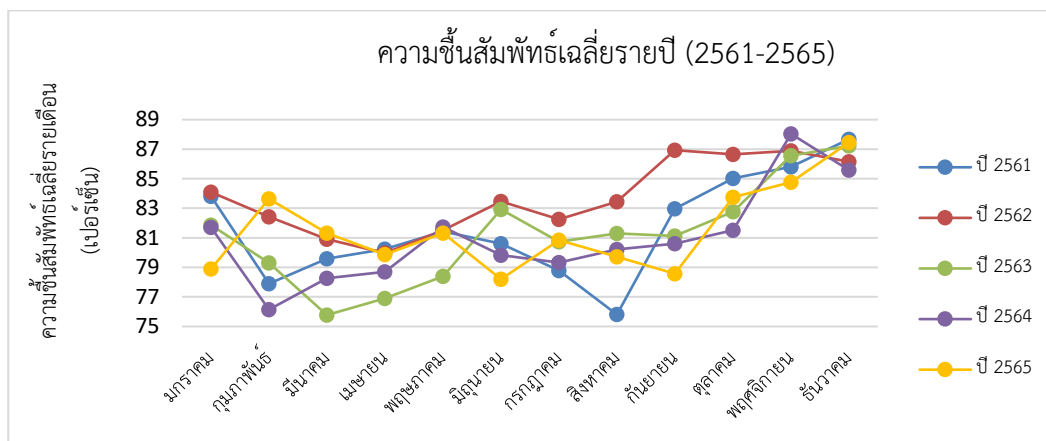

ความสัมพันธ์ : ความชื้นสัมพันธ์สัมพันธ์กับมวลอากาศและอิทธิพลของลมมรสุมเป็นสำคัญตลอด

ทั้งปีของจังหวัดปัตตานีจะมีความชื้นสัมพันธ์อยู่ในเกณฑ์สูงเนื่องจากได้รับอิทธิพลจากมรสุมทั้งสองฤดูคือมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือและมรสุมตะวันตกเฉียงใต้มรสุมทั้งสองนี้ก่อนจะพัดเข้าสู่บริเวณจังหวัดปัตตานีได้พัดผ่านทะเลและมหาสมุทรจึงได้พาเอาไอน้ำและความชุ่มชื้นมาด้วยทำให้บริเวณจังหวัดปัตตานีมีความชื้นสัมพันธ์สูงเป็นเวลานาน

ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยตลอดปีในคาบ ๕ ปี (ปี ๒๕๖๑-๒๕๖๕) มีค่าอยู่ที่ ๘๒% ความชื้นสัมพัทธ์สูงสุดเฉลี่ย ๘๔% ความชื้นสัมพัทธ์ต่ำสุดเฉลี่ย ๘๑% สำหรับปี ๒๕๖๕ ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยตลอดปี ๘๒% ความชื้นสัมพัทธ์สูงสุดเฉลี่ย ๘๗% ความชื้นสัมพัทธ์ต่ำสุดเฉลี่ย ๗๘%

แผนภูมิความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ย ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕

ที่มา : สถานีอุตุนิยมวิทยาปัตตานี, ๒๕๖๕

หมอก ฟาหลัว และทัศนวิสัย : โดยเฉลี่ยแล้วจังหวัดปัตตานีมีโอกาสเกิดหมอกได้น้อยมากประมาณเดือนละ ๑-๒ วัน ส่วนมากจะเกิดระหว่างเดือนกรกฎาคมถึงตุลาคม วันที่เกิดหมอกทัศนวิสัยไม่ดีเห็นได้ไกลไม่เกิน ๑ กิโลเมตร ส่วนฟาหลัวเกิดมากได้ตลอดทั้งปี วันที่มีฟาหลัวทัศนวิสัยจะเห็นได้ไกลประมาณ ๕-๘ กิโลเมตร ทัศนวิสัยเฉลี่ยเวลา ๐๗.๐๐ น.จะเห็นได้ไกลประมาณ ๗-๘ กิโลเมตร และทัศนวิสัยเฉลี่ยตลอดวันประมาณ ๘-๑๐ กิโลเมตร

ระบบหมุนเวียนของลมในจังหวัดปัตตานี : ในฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือหรือฤดูหนาว ลมส่วนใหญ่จะพัดจากทิศตะวันออกเฉียงเหนือโดยตลอด จนเข้าสู่ฤดูร้อนตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนจนถึงเมษายน กำลังลมเฉลี่ยประมาณ ๖ - ๑๕ กม./ชม. หลังจากสิ้นฤดูร้อนเข้าสู่ฤดูฝนตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคมถึงตุลาคมจะเป็นลมทิศตะวันตก กำลังลมเฉลี่ยประมาณ ๖ - ๙ กม./ชม. กำลังลมสูงที่สุดในแต่ละฤดูมีดังนี้ ฤดูร้อนเคยตรวจลมสูงที่สุดได้ ๖๕ กม./ชม. เป็นลมทิศตะวันออกเฉียงเหนือค่อนไปทางใต้เล็กน้อยในเดือนมีนาคม ส่วนในฤดูฝนเคยตรวจลมสูงที่สุดได้ ๗๔ กม./ชม. เป็นลมทิศตะวันตกในเดือนมิถุนายน

พายุหมุนเขตร้อน : พายุหมุนเขตร้อนที่ผ่านบริเวณภาคใต้และสร้างความกระทบกระเทือนให้กับจังหวัดปัตตานีส่วนมากเป็นพายุดีเปรสชันที่มีกำลังอ่อนซึ่งก่อตัวขึ้นในทะเลจีนใต้หรือมหาสมุทรแปซิฟิกเคลื่อนตัวเข้ามาในอ่าวไทยระหว่างเดือนตุลาคมถึงธันวาคมพายุนี้จะทำให้มีฝนตกหนัก พายุลมแรงและเกิดสภาวะน้ำท่วมฉับพลันขึ้นได้กำลังแรงของลมและคลื่นในทะเลจะทำอันตรายแก่เรือต่าง ๆ และอาคารบ้านเรือนที่อยู่ตามชายฝั่งทะเลได้สำหรับปี ๒๕๖๕ ไม่มีพายุหมุนเขตร้อนเคลื่อนผ่านบริเวณจังหวัดปัตตานีแต่อย่างใด

➤ สภาพทางสังคม/ภาษาถิ่น

จังหวัดปัตตานีเป็นจังหวัดที่มีเอกลักษณ์พิเศษเฉพาะตัว เพียบพร้อมด้วยแหล่งประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม และทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ สืบเนื่องมาจากความเจริญรุ่งเรืองทางการปกครองและการค้าในอดีตปัตตานีจึงมีวัฒนธรรมที่ผสมผสานระหว่างศาสนา วิถีชีวิต ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และหลักศรัทธาความเชื่อของผู้คนหลากหลาย ผ่านการอยู่ร่วม ผสมผสาน การดำรงอัตลักษณ์ของชาติพันธุ์ กระทั่งกลายเป็น “เมืองปัตตานีบนเส้นทางวงแหวนพุทธวัฒนธรรม”

ตารางการนับถือศาสนาของประชากรจังหวัดปัตตานี ปี ๒๕๖๕

อำเภอ	จำนวน ประชากร (คน)	นับถือศาสนา (จำนวนคน)							
		พุทธ	ร้อยละ	อิสลาม	ร้อยละ	คริสต์	ร้อยละ	อื่น ๆ	ร้อยละ
เมืองปัตตานี	๑๐๗,๗๘๘	๒๐,๘๘๔	๑๙	๘๖,๘๔๘	๘๑	๔๙	๐	๗	๐
โคกโพธิ์	๕๒,๐๖๖	๑๘,๖๘๐	๓๖	๓๓,๓๗๙	๖๔	๔	๐	๓	๐
ยะรัง	๙๐,๗๑๔	๑,๒๒๒	๑	๘๙,๔๙๒	๙๙	-	-	-	-
ยะหริ่ง	๗๔,๓๒๓	๑,๔๖๘	๒	๗๒,๘๕๕	๙๘	-	-	-	-
สายบุรี	๗๑,๒๖๗	๘,๔๗๓	๑๒	๖๒,๗๙๓	๘๘	๑	๐	-	-
มายอ	๔๕,๑๔๙	๕๙๒	๑	๔๔,๕๕๗	๙๙	-	-	-	-
หนองจิก	๗๓,๕๘๔	๖,๑๕๔	๘	๖๗,๔๓๐	๙๒	-	-	-	-
ปะนาเระ	๓๓,๓๘๙	๕,๕๓๔	๑๗	๒๗,๘๕๕	๘๓	-	-	-	-
ไม้แก่น	๑๒,๗๗๓	๑,๕๑๕	๑๒	๑๑,๒๕๘	๘๘	-	-	-	-
ทุ่งยางแดง	๒๕,๑๙๔	๕๘	๐	๒๕,๑๓๖	๑๐๐	-	-	-	-
กะพ้อ	๑๙,๒๗๒	๒๒๓	๑	๑๙,๐๔๙	๙๙	-	-	-	-
แม่ลาน	๑๑,๙๔๙	๔,๒๙๒	๓๖	๗,๖๕๗	๖๔	-	-	-	-
รวม	๖๑๗,๔๖๘	๖๙,๐๙๕	๑๑.๑๙	๕๔๘,๓๐๙	๘๘.๘๐	๕๔	๐.๐๑	๑๐	๐

ที่มา : สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดปัตตานี, ๒๕๖๕

➤ การปกครอง

การปกครอง จังหวัดปัตตานีได้แบ่งหน่วยการปกครองออกเป็น ๑๒ อำเภอ ๑๑๕ ตำบล ๖๔๗ หมู่บ้าน มีหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวน ๑๑๕ แห่ง ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาลเมือง ๒ แห่ง (เทศบาลเมืองปัตตานี และเทศบาลเมืองตะลูน) เทศบาลตำบล ๑๕ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๙๗ แห่ง

ตาราง ขนาดพื้นที่และหน่วยการปกครองจังหวัดปัตตานี

อำเภอ	เนื้อที่ (ตร.กม.)	เขตการปกครอง					ชุมชน	ร้อยละ ของพื้นที่ จังหวัด	ระยะห่าง จากจังหวัด (กม.)
		ตำบล	หมู่บ้าน	อบต.	เทศบาล				
					เมือง	ตำบล			
๑. เมืองปัตตานี	๙๖.๘๓๗	๑๓	๖๖	๙	๑	๑	๒๐	๔.๙๙	๐.๐๕
๒. โคกโพธิ์	๓๓๙.๔๑๔	๑๒	๘๓	๑๓	-	๔	-	๑๗.๔๙	๒๖
๓. ยะรัง	๑๘๓.๙๕๒	๑๒	๗๒	๑๒	-	๑	-	๙.๔๘	๑๕
๔. ยะหริ่ง	๑๙๖.๘๒๙	๑๘	๘๑	๑๔	-	๓	-	๑๐.๑๔	๑๔
๕. สายบุรี	๑๗๘.๔๒๔	๑๑	๖๕	๘	๑	๒	๒๐	๙.๒๐	๕๐
๖. มายอ	๒๑๖.๑๓๖	๑๓	๕๙	๑๐	-	๑	-	๑๑.๑๔	๒๙
๗. หนองจิก	๒๓๑.๕๒๖	๑๒	๗๖	๑๑	-	๑	-	๑๑.๙๓	๘
๘. ปะนาเร	๑๔๔.๐๕๘	๑๐	๕๕	๘	-	๒	-	๗.๔๒	๔๓
๙. ไม้แก่น	๕๕.๒๐๑	๔	๑๗	๓	-	-	-	๒.๘๔	๖๕
๑๐. ทุ่งยางแดง	๑๑๔.๙๗๐	๔	๒๔	๔	-	-	-	๕.๙๓	๔๕
๑๑. กะพ้อ	๙๓.๘๑๕	๓	๒๗	๓	-	-	-	๔.๘๓	๖๘
๑๒. แม่ลาน	๘๙.๑๙๔	๓	๒๒	๓	-	-	-	๔.๖๐	๓๐
รวม	๑,๙๔๐.๓๕๖	๑๑๕	๖๔๗	๙๗	๒	๑๕	๔๐	๑๐๐.๐๐	-

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดปัตตานี, ๒๕๖๖

ภาพแสดงอาณาเขตพื้นที่ของแต่ละอำเภอในจังหวัดปัตตานี

๑. อำเภอเมืองปัตตานี
๒. อำเภอโคกโพธิ์
๓. อำเภอหนองจิก
๔. อำเภอปะนาเระ
๕. อำเภอมายอ
๖. อำเภอทุ่งยางแดง
๗. อำเภอสายบุรี
๘. อำเภอไม้แก่น
๙. อำเภอยะหริ่ง
๑๐. อำเภอยะรัง
๑๑. อำเภอกะพ้อ
๑๒. อำเภอแม่ลาน

จังหวัดปัตตานีมีส่วนราชการส่วนภูมิภาค จำนวน ๓๓ หน่วยงาน และอำเภอ ๑๒ อำเภอ ส่วนราชการส่วนกลาง จำนวน ๖๖ หน่วยงาน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๑๑๕ หน่วยงาน ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาล ๑๗ แห่ง (แยกเป็นเทศบาลเมือง ๒ แห่ง และเทศบาลตำบล ๑๕ แห่ง) และองค์การบริหารส่วนตำบล ๙๗ แห่ง หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน ๑๙ หน่วยงาน และหน่วยงานอิสระ จำนวน ๑๐ หน่วยงาน

โครงสร้างประชากร ข้อมูลประชากร ณ ปี ๒๕๖๕ มีประชากรทั้งสิ้น ๗๓๒,๙๕๕ คน เป็นเพศชาย ๓๖๒,๒๖๓ คน เป็นเพศหญิง ๓๗๐,๖๙๒ คน และมีอัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรตลอดทั้งระยะเวลา ๓ ปีที่ผ่านมา โดยเฉลี่ยต่อปีประมาณจำนวน ๒,๓๑๓ คน

เมื่อจำแนกเป็นรายอำเภอพบว่า จำนวนประชากรที่มากที่สุดของจังหวัดปัตตานี ๓ อำเภอแรก คือ **๑. อำเภอเมืองปัตตานี** โดยข้อมูลประชากรทั้งหมดเมื่อ ปี ๒๕๖๕ มีจำนวน ๑๓๖,๒๖๒ คน **๒. อำเภอยะรัง** โดยข้อมูลประชากรทั้งหมดเมื่อ ปี ๒๕๖๕ มีจำนวน ๙๖,๕๐๖ คน **๓. อำเภอยะหริ่ง** โดยข้อมูลประชากรทั้งหมด เมื่อปี ๒๕๖๕ มีจำนวน ๙๑,๒๐๒ คน ตามลำดับ สำหรับอำเภอที่มีอัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรตลอดระยะเวลา ๓ ปี ที่ผ่านมา โดยเฉลี่ยต่อปีมากที่สุด คือ **อำเภอยะรัง** โดยประมาณจำนวน ๕๗๖ คน รองลงมาอำเภอยะหริ่ง และมายอตามลำดับ

เมื่อจำแนกเป็นรายอำเภอพบว่า จำนวนประชากรที่น้อยที่สุดของจังหวัดปัตตานี ๓ อำเภอแรก คือ **๑. อำเภอไม้แก่น** โดยข้อมูลประชากรทั้งหมด เมื่อ ปี ๒๕๖๕ มีจำนวน ๑๓,๐๘๘ คน **๒. อำเภอแม่ลาน** โดยข้อมูลประชากรทั้งหมดเมื่อ ปี ๒๕๖๕ มีจำนวน ๑๗,๘๒๙ คน **๓. อำเภอกะพ้อ** โดยข้อมูลประชากรทั้งหมด เมื่อปี ๒๕๖๕ มีจำนวน ๑๙,๒๓๔ คน ตามลำดับ โดยอำเภอที่มีอัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรตลอดระยะเวลา ๓ ปี ที่ผ่านมา โดยเฉลี่ยต่อปีน้อยที่สุด คือ **อำเภอเมืองปัตตานี** โดยลดลงประมาณจำนวน ๔๗๖ คน ต่อปี

ตารางแสดงจำนวนประชากรในจังหวัดปัตตานี รายอำเภอ ณ สิ้นปี ๒๕๖๕

ลำดับ	อำเภอ	จำนวนประชากร (คน)			ครัวเรือน
		ชาย	หญิง	รวม	
๑	อำเภอเมืองปัตตานี	๖๕,๗๕๖	๗๐,๕๐๖	๑๓๖,๒๖๒	๔๘,๖๒๔
๒	อำเภอโคกโพธิ์	๓๓,๖๒๓	๓๕,๔๒๑	๖๙,๐๔๔	๒๑,๕๔๗
๓	อำเภอยะรัง	๔๘,๑๒๙	๔๘,๓๗๗	๙๖,๕๐๖	๒๒,๐๓๓
๔	อำเภอยะหริ่ง	๔๕,๓๐๓	๔๕,๘๙๙	๙๑,๒๐๒	๑๒,๖๐๖
๕	อำเภอสายบุรี	๓๕,๑๔๙	๓๖,๗๑๑	๗๑,๘๖๐	๑๔,๔๓๖
๖	อำเภอมายอ	๓๐,๖๑๔	๓๑,๒๘๒	๖๑,๘๙๖	๖,๐๒๗
๗	อำเภอหนองจิก	๔๒,๘๒๐	๓๙,๗๕๗	๘๒,๕๗๗	๑๘,๔๙๗
๘	อำเภอปะนาเระ	๒๓,๕๖๒	๒๔,๒๓๔	๔๗,๗๙๖	๓,๔๙๗
๙	อำเภอไม้แก่น	๖,๔๔๐	๖,๖๔๘	๑๓,๐๘๘	๒๑,๖๐๒
๑๐	อำเภอทุ่งยางแดง	๑๒,๖๑๕	๑๓,๐๔๖	๒๕,๖๖๑	๒๓,๓๕๗
๑๑	อำเภอกะพ้อ	๙,๔๘๓	๙,๗๕๑	๑๙,๒๓๔	๔,๕๕๙
๑๒	อำเภอแม่ลาน	๘,๗๖๙	๙,๐๖๐	๑๗,๘๒๙	๔,๖๔๘
รวม		๓๖๒,๒๖๓	๓๗๐,๖๙๒	๗๓๒,๙๕๕	๒๐๑,๔๓๓

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดปัตตานี, ๒๕๖๕

➤ ไฟฟ้า

ระบบไฟฟ้า จังหวัดปัตตานีมีสำนักงานการไฟฟ้า ๒ สำนักงาน คือ ๑) สำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จังหวัดปัตตานี รับผิดชอบพื้นที่ อำเภอเมืองปัตตานี อำเภอยะรัง อำเภอยะหริ่ง อำเภอโคกโพธิ์ อำเภอหนองจิก และอำเภอแม่ลาน และ ๒) สำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอสายบุรี รับผิดชอบพื้นที่อำเภอสายบุรี อำเภอปะนาเระ อำเภอมายอ อำเภอทุ่งยางแดง อำเภอไม้แก่น อำเภอกะป้อ มีทำการไฟฟ้าทั้งหมด ๑๒ แห่ง โดยในปี ๒๕๖๖ มีจำนวนผู้ใช้ไฟฟ้าทั้งสิ้น ๑๗๒,๑๘๕ ราย ในพื้นที่ควบคุม กฟผ.ปัตตานี จำนวน ๒๙๒,๒๙๑ ราย และในพื้นที่ควบคุม กฟอ.สายบุรี จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า ๕๒,๐๗๙ ราย

ตารางแสดงจำนวนผู้ใช้ไฟฟ้าและการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า แยกตามอำเภอ

อำเภอ	จำนวน ผู้ใช้ไฟฟ้า (ราย)	การจำหน่ายกระแสไฟฟ้า (ล้านกิโลวัตต์/ชั่วโมง) Electricity sales (Gwh)					
		บ้านอยู่ อาศัย	กิจการ ขนาดเล็ก	กิจการ ขนาดกลาง	กิจการขนาด ใหญ่	กิจการ เฉพาะอย่าง	องค์กรไม่ แสวงหากำไร
รวม	๑๗๒,๑๘๕	๑๕๓,๖๕๙	๑๒,๔๐๓	๑,๒๗๔	๒๖	๑๗	๒๙
อำเภอเมือง ปัตตานี	๔๔,๘๙๒	๓๘,๕๕๓	๔,๓๓๖	๑๙๓	๒๐	๑๗	๐
อำเภอยะรัง	๒๑,๙๓๓	๒๐,๒๗๒	๙๘๒	๘๙	๕	๐	๐
อำเภอยะหริ่ง	๑๘,๔๘๕	๑๖,๘๐๗	๑,๐๙๐	๓๑	๐	๐	๐
อำเภอหนองจิก	๒๒,๑๘๒	๒๐,๖๖๐	๑,๐๒๕	๑๕	๐	๐	๐
อำเภอโคกโพธิ์	๑๒,๖๑๔	๙,๒๔๕	๒,๒๑๐	๙๑๕	๐	๐	๐
อำเภอแม่ลาน	๘,๐๒๒	๗,๔๖๑	๓๕๘	๗	๐	๐	๐
อำเภอสายบุรี	๑๒,๖๔๔	๑๑,๖๒๙	๕๗๖	๗	๐	๐	๑๓
อำเภอมายอ	๒,๒๔๓	๒,๑๐๒	๙๒	๑	๐	๐	๑
อำเภอไม้แก่น	๒,๕๐๒	๒,๓๑๒	๑๒๒	๓	๐	๐	๓
อำเภอปะนาเระ	๓,๔๖๕	๓,๒๓๘	๑๖๑	๐	๐	๐	๓
อำเภอทุ่งยางแดง	๑๖,๙๓๓	๑๕,๖๓๔	๑,๐๒๐	๙	๐	๐	๖
อำเภอกะป้อ	๖,๒๗๐	๕,๗๑๖	๔๓๑	๔	๑	๐	๓

หมายเหตุ : การจำหน่ายไฟฟ้าสำหรับสถานธุรกิจและอุตสาหกรรม หมายถึง การจำหน่ายไฟฟ้าสำหรับกิจการขนาดเล็ก กิจการขนาดกลาง และกิจการเฉพาะอย่าง

การจำหน่ายไฟฟ้าอื่น ๆ หมายถึง ไฟฟ้าสำหรับสูบน้ำเพื่อการเกษตร ไฟชั่วคราว ไฟสำรอง ไฟที่สามารถจดจ่ายไฟฟ้าได้

ที่มา : สำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดปัตตานี และสำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอสายบุรี, ๒๕๖๖

ระบบประปา จังหวัดปัตตานีมีหน่วยงานหลักที่ให้บริการประปา จำนวน ๒ แห่ง คือ

๑) เทศบาลเมืองปัตตานี ปัจจุบันมีกำลังการผลิตน้ำประปารวม ๔๒,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร/วัน หรือกำลังผลิต ๑,๒๕๐ ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง โดยใช้แหล่งน้ำในการผลิตน้ำประปาจากแม่น้ำปัตตานี ตำบลจะบังติกอ มีโรงผลิตน้ำประปาและสูบน้ำ จำนวน ๓ แห่ง ให้บริการผู้ใช้น้ำในเขตเทศบาล ได้แก่ ตำบลสะบารัง ตำบลอาเนาะรู และตำบลจะบังติกอ จำนวน ๑๔,๕๐๘ ราย และให้บริการพื้นที่นอกเขตเทศบาลบางส่วน ได้แก่ พื้นที่ตำบลรูสะมิแล ตำบลบานา และตำบลตะลุโบะ จำนวน ๘,๑๑๖ ราย จำนวนผู้ใช้น้ำรวม ๒๒,๖๒๔ ราย มีอัตราการจำหน่ายน้ำเฉลี่ย/เดือน จำนวน ๕๑๙,๕๒๘ ลูกบาศก์เมตร โดยมีพื้นที่การให้บริการน้ำประปา ดังนี้

- พื้นที่ให้บริการในเขตเทศบาลครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมดร้อยละ ๔.๗๘ ตารางกิโลเมตร
- พื้นที่ให้บริการนอกเขตเทศบาล ประกอบด้วย
 - พื้นที่ให้บริการนอกเขตเทศบาลตำบลรูสะมิแลครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมดร้อยละ ๒.๖๗ ตารางกิโลเมตร
 - พื้นที่ให้บริการ อบต.บานา ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมดร้อยละ ๒.๒๖ ตารางกิโลเมตร
 - พื้นที่ให้บริการ อบต.ตะลุโบะ ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมดร้อยละ ๐.๑๙ ตารางกิโลเมตร

๒) การประปาส่วนภูมิภาคสาขาสายบุรี มีกำลังผลิตน้ำประปา ๑๘๐ ลูกบาศก์เมตร/ชม. หรือ ๔,๓๐๐ ลูกบาศก์เมตร/วัน ปริมาณน้ำผลิตจ่าย ๒,๒๐๐ ลูกบาศก์เมตร/วัน โดยใช้แหล่งน้ำในการผลิตน้ำประปาจากแม่น้ำสายบุรี พื้นที่ให้บริการผู้ใช้น้ำ ได้แก่ เทศบาลเมืองตะลุบัน ตำบลปะเสยะวอ ตำบลละหาร ตำบลมะนังดาลำ รวม ๓,๐๒๒ ครัวเรือน นอกจากนี้ ข้อมูลจากท้องถิ่น พื้นที่จังหวัดปัตตานียังมีการขุดเจาะน้ำบาดาลเพื่อใช้ในการอุปโภคบริโภค จำนวน ๔๓๘ บ่อ

ตารางแสดงปริมาณการใช้น้ำ ปี ๒๕๖๕

ประเภทผู้ใช้น้ำ	จำนวนลูกค้า	ปริมาณน้ำที่ใช้	อัตราเฉลี่ยการใช้น้ำต่อราย	คิดเป็นร้อยละ
สถานที่พักอาศัยเอกชนรายเดียว	๒,๑๓๐	๒๒,๔๗๔	๑๑	๕๗.๓๘
สถานที่พักอาศัยของรัฐ	๗๑	๙๐๕	๑๓	๒.๓๑
สถานที่พักอาศัยประกอบการค้า	๒๕๗	๓,๑๘๖	๑๒	๘.๑๓
ศาสนสถาน มูลนิธิหรือองค์กรเพื่อการกุศลสาธารณะ	๑๓	๓๕๗	๒๗	๐.๙๑
ที่ทำการหน่วยงานราชการ	๓๓	๑,๔๘๐	๔๕	๓.๗๘
โรงพยาบาลของรัฐ	๒	๑	๑	๐.๐๐
โรงพยาบาลเอกชน	๗	๗๕	๑๑	๐.๑๙
สถานศึกษาของรัฐ	๙	๑,๓๐๓	๑๔๕	๓.๓๓
สถานศึกษาของเอกชนต่ำกว่าอุดมการณ์ศึกษา	๕	๗๒๐	๑๔๔	๑.๘๔
ตลาด ศูนย์การค้า ห้างสรรพสินค้า	๒	๗๗	๓๙	๐.๒๐
ธุรกิจขนาดเล็ก	๔๔๕	๗,๒๗๓	๑๖	๑๘.๕๗
ที่ทำการของรัฐวิสาหกิจ และองค์กรมหาชน	๘	๓๐๑	๓๘	๐.๗๗
การอุตสาหกรรม	๓	๒	๑	๐.๐๑
สถานบริการและที่พัก	๕	๓๓๓	๖๗	๐.๘๕
ธนาคารพาณิชย์	๘	๑๐๗	๑๓	๐.๒๗
สถานบริการเชื้อเพลิง	๒	๒๕๑	๑๒๖	๐.๖๔
การขอใช้น้ำชั่วคราว	๒๑	๓๐๒	๑๔	๐.๗๗
ธุรกิจการค้าขนาดใหญ่อื่น ๆ	๑	๒๓	๒๓	๐.๐๖
รวมทั้งหมด	๓,๐๒๒	๓๙,๑๗๐	๑๓	๑๐๐

ที่มา : สำนักงานเทศบาลเมืองปัตตานี, สำนักงานการประปาสายบุรี, และส่วนทรัพยากรน้ำ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดปัตตานี, ๒๕๖๖

โทรศัพท์ การให้บริการโทรศัพท์พื้นฐานของจังหวัดปัตตานี ปี ๒๕๖๖ บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) มีจำนวนเลขหมายโทรศัพท์และอินเทอร์เน็ตที่เปิดใช้งาน จำนวนเลขหมายที่มี ๒๙,๖๐๔ เลขหมายแยกเป็น เลขหมายโทรศัพท์ที่มีผู้เช่าทั้งหมด ๘,๐๑๔ เลขหมาย และเลขหมายอินเทอร์เน็ต ๑๒,๔๕๒ เลขหมาย ดังนี้

ตารางการให้บริการโทรศัพท์พื้นฐานของจังหวัดปัตตานี ปี ๒๕๖๖

ปี	จำนวน หมายเลขที่มี	จำนวนเลขหมายที่มีผู้เช่า						อินเทอร์เน็ต
		รวม	ราชการ	บ้านพัก	ธุรกิจ	สาธารณะ	ทศท.	
๒๕๖๖	๒๙,๖๐๔	๘,๐๑๔	๑,๓๒๕	๔,๖๑๒	๑,๒๐๕	๕๘๔	๒๘๘	๑๒,๔๕๒

ที่มา : โทรศัพท์จังหวัดปัตตานี, ๒๕๖๖

ไปรษณีย์ จังหวัดปัตตานี มี ๑๓ ที่ทำการไปรษณีย์ คือ ที่ทำการไปรษณีย์ปัตตานี ที่ทำการไปรษณีย์รูสะมิแล ที่ทำการไปรษณีย์สายบุรี ที่ทำการไปรษณีย์โคกโพธิ์ ที่ทำการไปรษณีย์ปะนาเระ ที่ทำการไปรษณีย์มายอ ที่ทำการไปรษณีย์ยะหริ่ง ที่ทำการไปรษณีย์ยะรัง ที่ทำการไปรษณีย์หนองจิก ที่ทำการไปรษณีย์นาประดู่ ที่ทำการไปรษณีย์ปาลัส ที่ทำการไปรษณีย์ไม้แก่น และที่ทำการไปรษณีย์กะพ้อ (ยกเว้นอำเภอแม่ลาน) เคาน์เตอร์ไปรษณีย์สะบารัง ตำบลรูสะมิแล รับบริการฝากส่งอย่างเดียว ให้บริการ ครอบคลุมพื้นที่ทุกตำบล/หมู่บ้านของจังหวัด ซึ่งปัจจุบันได้ปรับบทบาทมาให้บริการส่งสินค้าอุปโภคบริโภค ทำให้ช่องทางการขนส่งสินค้าและการจำหน่ายสินค้าเพิ่มขึ้น

๒.๒ ข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจของพื้นที่

๑) เศรษฐกิจจังหวัดปัตตานีในภาพรวม

ปี ๒๕๖๔ เศรษฐกิจจังหวัดปัตตานีมีผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) มูลค่า ๕๐,๖๐๐ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๐.๓๑ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประเทศ ขยายตัวร้อยละ ๔.๔๐ เมื่อเทียบกับปีก่อน (๔๘,๔๖๗ ล้านบาท) ในขณะที่ผลิตภัณฑ์มวลรวมประเทศ มีมูลค่า ๑๖,๑๖๖,๕๙๘ ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ ๓.๒๓ เมื่อเทียบกับปีก่อน (๑๕,๖๖๑,๑๕๐ ล้านบาท) ส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคใต้ มีมูลค่า ๑,๒๗๗,๘๐๗ ล้านบาท หดตัวร้อยละ -๐.๑๔ เมื่อเทียบกับปีก่อน (๑,๒๗๙,๖๐๔ ล้านบาท) และผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน มีมูลค่า ๑๔๖,๒๗๕ ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ ๕.๕๐ เมื่อเทียบกับปี ๒๕๖๒ (๑๓๘,๖๔๖ ล้านบาท) โดยจังหวัดปัตตานี จัดอยู่ลำดับที่ ๑ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน (ปัตตานี ยะลา นราธิวาส) เป็นลำดับที่ ๘ ใน ๑๔ จังหวัดของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ และลำดับที่ ๔๙ ของประเทศ

ตารางแสดงมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) จังหวัด/ภาคใต้ชายแดน/ภาคใต้/ประเทศ
ณ ราคาประจำปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔

หน่วย : ล้านบาท

จังหวัด	ปี ๒๕๖๐		ปี ๒๕๖๑		ปี ๒๕๖๒		ปี ๒๕๖๓		ปี ๒๕๖๔	
	มูลค่า	%	มูลค่า	%	มูลค่า	%	มูลค่า	%	มูลค่า	%
ปัตตานี	๔๖,๑๗๗	-๑๕.๐๓	๔๘,๓๖๑	๔.๗๓	๔๙,๙๖๕	๓.๓๒	๔๘,๔๖๗	-๓.๐๐	๕๐,๖๐๐	๔.๕๒
ยะลา	๔๓,๓๖๐	๑.๔๔	๔๔,๑๐๔	๔.๐๒	๔๖,๖๑๐	๓.๓๔	๔๘,๒๐๙	๓.๔๓	๕๐,๓๘๗	๔.๕๒
นราธิวาส	๔๐,๗๔๓	-๑.๗๗	๔๓,๗๖๕	๗.๔๒	๔๓,๘๑๕	๐.๑๑	๔๑,๙๗๐	-๔.๒๑	๔๘,๒๘๘	๗.๙๑
สงขลา	๒๔๒,๙๕๔	๐.๐๖	๒๔๙,๕๙๖	๒.๗๓	๒๔๒,๖๓๙	-๒.๗๙	๒๓๑,๖๔๙	-๔.๕๓	๒๔๓,๒๒๙	๕.๐๐
สตูล	๓๑,๘๓๐	-๒.๙๖	๒๙,๙๕๓	-๕.๙๐	๓๑,๐๑๑	๓.๕๓	๓๒,๖๕๓	๕.๒๙	๓๓,๖๖๓	๓.๐๙
ภูเก็ต	๒๑๒,๘๕๑	๙.๒๐	๒๓๖,๒๑๓	๑๐.๙๘	๒๔๘,๔๗๓	๕.๑๙	๑๓๖,๑๘๙	-๔๕.๑๙	๙๙,๕๔๕	-๒๖.๙๑
สุราษฎร์ธานี	๒๑๐,๒๒๒	๘.๖๐	๒๐๓,๗๕๖	-๓.๐๘	๒๐๗,๕๒๓	๑.๘๕	๑๗๘,๑๔๕	-๑๔.๑๖	๑๗๙,๑๕๕	๐.๕๗
ระนอง	๒๗,๙๓๖	๙.๔๗	๒๘,๒๖๓	๑.๑๗	๒๗,๙๒๙	-๑.๑๘	๓๐,๒๒๔	๘.๒๑	๒๙,๙๒๔	-๑.๓๒
พังงา	๗๔,๔๖๕	๑๔.๓๘	๗๕,๙๕๔	๒.๐๐	๗๙,๒๐๖	๔.๒๘	๕๓,๔๒๓	-๓๒.๕๕	๔๘,๔๐๙	-๙.๓๙
กระบี่	๘๖,๖๔๖	๕.๗๖	๘๓,๗๕๗	-๓.๓๓	๘๓,๔๕๙	-๐.๓๖	๗๐,๓๙๖	-๑๕.๖๕	๗๒,๐๖๑	๒.๓๗
ชุมพร	๘๖,๐๘๖	๓.๙๑	๙๑,๒๔๑	๕.๙๙	๑๑๖,๖๓๓	๖.๐๓	๑๒๖,๙๒๑	๘.๘๒	๑๓๐,๐๗๔	๒.๔๘
นครศรีธรรมราช	๑๕๘,๘๐๒	๕.๔๘	๑๕๙,๙๗๓	๐.๗๙	๑๗๖,๔๑๔	๑๐.๒๘	๑๗๘,๙๘๕	๑.๔๖	๑๘๖,๑๒๖	๓.๙๙
ตรัง	๗๐,๘๙๑	๕.๑๑	๖๒,๘๘๙	-๑๑.๒๙	๖๒,๔๙๓	-๐.๖๓	๖๔,๕๑๘	๓.๒๔	๖๙,๓๕๒	๗.๔๙
พัทลุง	๓๖,๕๒๙	๐.๒๖	๓๖,๒๓๙	-๐.๘๐	๓๖,๘๕๕	๑.๗๐	๓๗,๘๕๖	๒.๗๒	๔๐,๐๙๓	๕.๙๑
ภาคใต้	๑๓๐,๒๘๑	-๕.๙๘	๑๓๗,๒๓๐	๕.๓๓	๑๔๐,๓๙๑	๒.๓๐	๑๓๘,๖๔๖	-๑.๒๔	๑๔๖,๒๗๕	๕.๕๐
ชายแดน	๑,๓๖๙,๔๖๔	๔.๓๔	๑,๓๙๕,๐๖๓	๑.๘๗	๑,๔๕๓,๐๒๖	๔.๑๕	๑,๒๗๙,๖๐๔	-๑๑.๙๔	๑,๒๗๗,๘๐๗	-๐.๑๔
ภาคใต้	๑๕,๔๘๘,๖๖๔	๖.๑๖	๑๖,๓๗๓,๓๔๐	๕.๗๑	๑๖,๘๘๙,๑๖๙	๓.๑๕	๑๕,๖๖๑,๑๕๐	-๗.๒๗	๑๖,๑๖๖,๕๙๘	๓.๒๓

ที่มา : ประมวลข้อมูลโดยใช้ฐานข้อมูล GPP ของสำนักบัญชีประชาชาติ สศช. และสำนักงานคลังจังหวัดปัตตานี, ๒๕๖๖

ส่วนข้อมูลมูลค่าผลิตภัณฑ์เฉลี่ยต่อหัวประชากร (Gross Provincial Product at Current Market Price per capita : GPP per capita) ปี ๒๕๖๔ มีค่าเฉลี่ย ๗๘,๑๓๑ บาท ขยายตัวร้อยละ ๔.๐๙ เมื่อเทียบกับปีก่อน (๗๕,๐๖๒ บาท) ในขณะที่ผลิตภัณฑ์มวลรวมประเทศเฉลี่ยต่อหัว มีมูลค่า ๒๓๑,๙๘๖ บาท ขยายตัวร้อยละ ๒.๙๖ เมื่อเทียบกับปีก่อน (๒๒๕,๓๑๑ บาท) ส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคใต้เฉลี่ยต่อหัว มีค่าเฉลี่ย ๑๓๑,๘๐๗ บาท หดตัวร้อยละ -๐.๖๗ เมื่อเทียบกับปีก่อน (๑๓๒,๖๙๒ บาท) และผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนเฉลี่ยต่อหัวมีค่าเฉลี่ย ๗๘,๗๐๙ บาท ขยายตัวร้อยละ ๕.๐๑ เมื่อเทียบกับปีก่อน (๗๔,๙๕๔ บาท) โดยจังหวัดปัตตานี จัดอยู่ลำดับที่ ๒ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนเฉลี่ยต่อหัว เป็นลำดับที่ ๑๓ ใน ๑๔ จังหวัดของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ และลำดับที่ ๖๗ ของประเทศ

ตารางรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี (Per capita GRP และ GPP)
ณ ราคาประจำปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔

หน่วย : บาท/คน/ปี

จังหวัด	ปี ๒๕๖๐		ปี ๒๕๖๑		ปี ๒๕๖๒		ปี ๒๕๖๓		ปี ๒๕๖๔	
	มูลค่า	%	มูลค่า	%	มูลค่า	%	มูลค่า	%	มูลค่า	%
ปัตตานี	๗๒,๒๖๖	-๑๕.๕๗	๗๕,๔๐๔	๔.๓๔	๗๗,๖๓๕	๒.๙๖	๗๕,๐๖๒	-๓.๓๑	๗๘,๑๓๑	๔.๐๙
ยะลา	๙๓,๒๓๒	๐.๗๑	๙๖,๒๙๔	๓.๒๘	๙๘,๘๒๘	๒.๖๓	๑๐๑,๕๔๒	๒.๗๕	๑๐๕,๔๕๓	๓.๕๘
นราธิวาส	๕๖,๗๙๙	-๒.๒๘	๖๐,๖๖๒	๖.๘๐	๖๐,๓๙๘	-๐.๔๕	๕๗,๕๔๙	-๔.๗๒	๖๑,๗๘๗	๗.๓๖
สงขลา	๑๔๙,๙๓๘	-๐.๓๖	๑๕๒,๖๕๘	๑.๘๑	๑๔๗,๑๒๘	-๓.๖๒	๑๓๙,๓๐๘	-๕.๓๑	๑๔๕,๑๒๓	๔.๑๗
สตูล	๑๑๐,๕๒๕	-๓.๗๕	๑๐๓,๓๕๗	-๖.๖๗	๑๐๖,๐๑๘	๒.๗๗	๑๑๐,๘๓๗	๔.๕๕	๑๑๓,๔๘๑	๒.๓๙
ภูเก็ต	๓๗๑,๖๓๒	๗.๘๔	๔๐๗,๖๐๑	๙.๖๐	๔๒๒,๖๖๙	๓.๗๗	๒๒๘,๘๐๒	-๔๕.๘๗	๑๖๕,๓๔๓	-๒๗.๗๔
สุราษฎร์ธานี	๑๘๖,๖๔๓	๘.๗๕	๑๗๙,๖๒๗	-๓.๗๖	๑๘๑,๖๙๘	๑.๑๕	๑๕๔,๙๔๗	-๑๔.๗๒	๑๕๕,๘๓๕	-๐.๐๗
ระนอง	๑๐๔,๗๕๗	๘.๓๔	๑๐๔,๘๙๑	๐.๑๓	๑๐๔,๘๖๑	-๐.๐๓	๑๐๘,๓๙๕	๖.๔๑	๑๐๕,๒๕๖	-๒.๙๐
พังงา	๒๙๖,๖๓๔	๑๔.๘๓	๓๐๓,๗๖๔	๒.๔๐	๓๑๗,๐๗๗	๔.๓๘	๒๑๔,๑๑๑	-๓๒.๔๗	๑๙๔,๒๘๒	-๙.๒๖
กระบี่	๒๐๘,๙๙๘	๔.๖๖	๒๐๐,๔๑๒	-๔.๑๑	๑๙๘,๑๔๕	-๑.๓๓	๑๖๕,๘๖๙	-๑๖.๒๙	๑๖๘,๕๕๒	๑.๖๒
ชุมพร	๑๗๔,๒๕๔	๓.๐๘	๑๘๘,๒๑๗	๕.๑๔	๒๓๓,๗๕๘	๒๗.๕๙	๒๕๓,๙๓๘	๘.๖๓	๒๕๙,๘๕๓	๒.๓๓
นครศรีธรรมราช	๑๐๕,๘๖๘	๔.๙๗	๑๐๖,๑๓๐	๐.๒๕	๑๑๖,๗๓๕	๙.๙๙	๑๑๘,๑๑๘	๑.๑๘	๑๒๒,๔๙๔	๓.๗๐
ตรัง	๑๑๒,๘๖๖	๔.๕๘	๙๙,๘๙๔	-๑๑.๕๕	๙๙,๐๙๗	-๐.๘๐	๑๐๒,๑๕๑	๓.๐๘	๑๐๙,๖๕๖	๗.๓๕
พัทลุง	๗๔,๔๘๘	-๐.๐๓	๗๓,๖๘๖	-๑.๐๘	๗๔,๙๒๙	๑.๖๙	๗๖,๙๖๗	๒.๗๒	๘๑,๕๒๙	๕.๙๓
ภาคใต้ชายแดน	๗๑,๕๒๘	-๖.๕๖	๗๔,๙๔๐	๔.๗๗	๗๖,๒๗๒	๑.๗๘	๗๔,๙๕๔	-๑.๗๓	๗๘,๗๐๙	๕.๐๑
ภาคใต้	๑๔๔,๕๕๔	๓.๗๕	๑๔๖,๓๑๐	๑.๒๒	๑๕๑,๕๑๑	๓.๕๕	๑๓๒,๖๙๒	-๑๒.๔๒	๑๓๑,๘๐๗	-๐.๖๗
ประเทศ	๒๒๕,๑๒๖	๕.๔๒	๒๓๖,๙๒๗	๕.๒๔	๒๔๓,๖๕๘	๒.๘๔	๒๒๕,๓๑๑	-๗.๕๓	๒๓๑,๙๘๖	๒.๙๖

ที่มา : ประมวลข้อมูลโดยฐานข้อมูล GPP ของสำนักบัญชีประชาชาติ สศช. และสำนักงานคลังจังหวัดปัตตานี, ๒๕๖๖

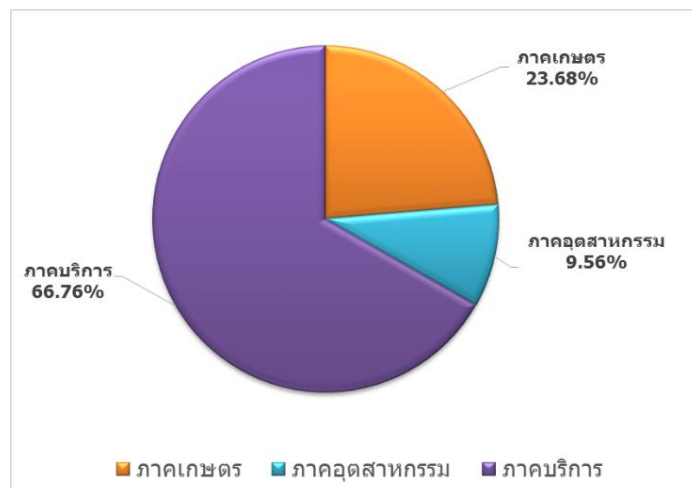
โครงสร้างเศรษฐกิจจังหวัดปัตตานี แบ่งภาคการผลิตตามลำดับของสัดส่วนโครงสร้าง ดังนี้

๑. ภาคบริการ ขยายตัวร้อยละ ๒.๑๑ เมื่อเทียบกับปีก่อน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๖๖.๗๖ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดปัตตานี ประกอบด้วยสาขาการก่อสร้าง สาขาการขนส่งและการขายปลีก สาขาการขนส่ง สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร สาขาข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร สาขากิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย สาขากิจกรรมอสังหาริมทรัพย์ สาขากิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค สาขากิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน สาขาบริหารราชการ สาขาการศึกษา สาขากิจกรรมด้านสุขภาพ สาขาศิลปะความบันเทิง และสาขาการบริหารด้านอื่นๆ

๒. ภาคการเกษตร ขยายตัวร้อยละ ๑.๖๗ เมื่อเทียบกับปีก่อน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๒๓.๖๘ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดปัตตานี คือ สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง

๓. ภาคอุตสาหกรรม ขยายตัวร้อยละ ๓.๔๙ เมื่อเทียบกับปีก่อน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๙.๕๖ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดปัตตานี ประกอบด้วยสาขาการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน สาขาการผลิต สาขาไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศและสาขาการจัดการน้ำ การจัดการ และการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล

โครงสร้างเศรษฐกิจ
ของจังหวัดปัตตานี
ปี ๒๕๖๔

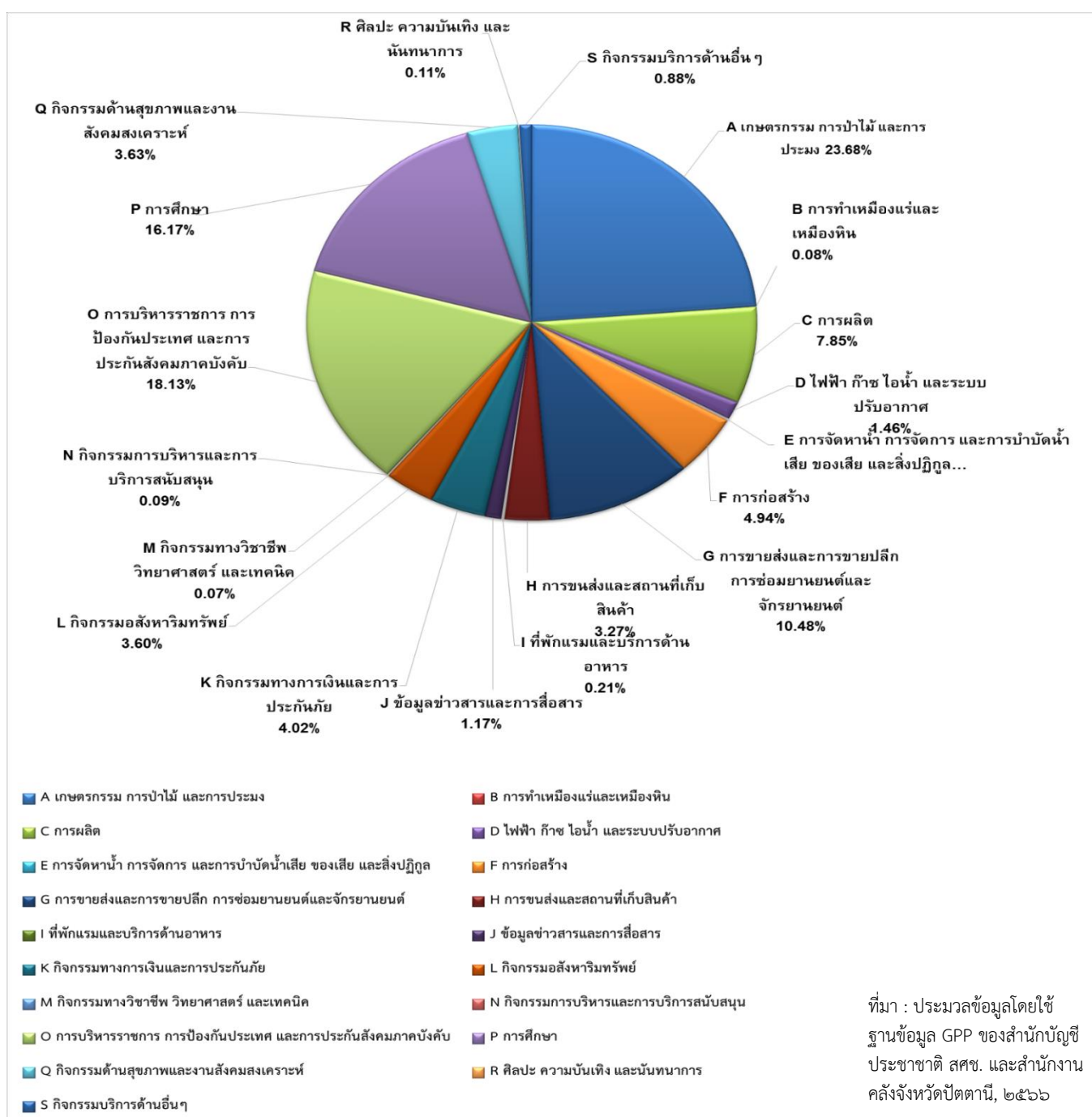
ที่มา : สำนักงาน
คลังจังหวัดปัตตานี,
๒๕๖๕

โครงสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด จำแนกตามสาขาการผลิต ปี ๒๕๖๔

มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดปัตตานี ปี ๒๕๖๔ ณ ราคาประจำปี เท่ากับ ๕๐,๖๐๐ ล้านบาท โดยสาขาการผลิตที่มีมูลค่าสูงสุด ๕ ลำดับแรกเรียงจากมูลค่าสูงสุด คือ

๑. สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง มีมูลค่า ๑๑,๙๘๔ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๖๘
๒. สาขาการบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ มีมูลค่า ๙,๑๗๒ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๑๓
๓. สาขาการศึกษา มีมูลค่า ๘,๑๘๓ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๑๗
๔. สาขาการขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ มีมูลค่า ๕,๓๐๒ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๔๘
๕. สาขาการผลิต มีมูลค่า ๓,๙๗๑ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๗.๘๕

แผนภูมิ โครงสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด จำแนกตามสาขาการผลิต ปี ๒๕๖๔

ตารางผลิตภัณฑ์จังหวัด ณ ราคาประจำปี จำแนกตามสาขาการผลิต ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔

หน่วยนับ : ล้านบาท

สาขาการผลิต	๒๕๖๐ ^๑	๒๕๖๑ ^๑	๒๕๖๒ ^๑	๒๕๖๓ ^๑	๒๕๖๔ ^๑
	(๒๐๑๗)	(๒๐๑๘)	(๒๐๑๙)	(๒๐๒๐)	(๒๐๒๑)
ภาคเกษตร	๑๑,๕๗๑	๑๒,๑๙๖	๑๒,๒๕๓	๑๐,๙๓๒	๑๑,๙๘๔
เกษตรกรรม	๑๑,๕๗๑	๑๒,๑๙๖	๑๒,๒๕๓	๑๐,๙๓๒	๑๑,๙๘๔
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	๑๑,๕๗๑	๑๒,๑๙๖	๑๒,๒๕๓	๑๐,๙๓๒	๑๑,๙๘๔
ภาคนอกเกษตร	๓๔,๖๐๗	๓๖,๑๖๕	๓๗,๗๑๒	๓๗,๕๓๕	๓๘,๖๑๗
อุตสาหกรรม	๕,๗๒๓	๕,๒๒๕	๔,๗๔๕	๔,๔๒๙	๔,๘๓๕
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๓๖	๔๔	๔๙	๕๒	๓๙
การผลิตอุตสาหกรรม	๕,๐๘๗	๔,๖๓๑	๔,๑๒๕	๓,๗๓๘	๓,๙๗๑
ไฟฟ้า ก๊าซ และระบบปรับอากาศ	๕๒๔	๔๗๔	๔๙๙	๕๕๓	๗๔๐
การประปาและการจัดการของเสีย	๗๖	๗๕	๗๒	๘๗	๘๕
บริการ	๒๘,๘๘๔	๓๐,๙๔๑	๓๒,๙๖๗	๓๓,๑๐๖	๓๓,๗๘๑
การก่อสร้าง	๑,๖๘๘	๑,๘๕๘	๒,๒๐๐	๒,๒๐๗	๒,๕๐๑
การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ และจักรยานยนต์	๕,๒๑๓	๕,๕๒๙	๖,๓๓๓	๕,๗๙๙	๕,๓๐๒
การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	๘๑๙	๙๔๑	๑,๐๔๗	๑,๒๘๘	๑,๖๕๔
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	๒๕๔	๒๘๘	๓๐๔	๑๔๙	๑๐๘
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๔๒๔	๔๖๐	๕๑๐	๕๗๘	๕๙๑
การเงินและการประกันภัย	๑,๙๐๘	๒,๐๒๒	๒,๐๔๖	๒,๐๔๒	๒,๐๓๔
กิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์	๑,๘๘๔	๑,๕๓๗	๑,๕๖๙	๑,๔๕๗	๑,๘๒๓
กิจกรรมวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และกิจกรรมทางวิชาการ	๓๒	๓๕	๓๘	๔๐	๓๓
กิจกรรมการบริหารและบริการสนับสนุนอื่นๆ	๕๓	๕๐	๕๖	๔๙	๔๕
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศฯ	๘,๓๕๘	๘,๘๔๘	๙,๑๔๙	๙,๓๘๘	๙,๑๗๒
การศึกษา	๖,๔๘๑	๗,๓๕๙	๗,๖๘๖	๘,๐๑๒	๘,๑๘๓
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	๑,๒๕๕	๑,๔๔๖	๑,๔๕๖	๑,๕๙๙	๑,๘๓๕
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	๓๘	๔๕	๕๓	๔๘	๕๕
กิจกรรมการบริการด้านอื่นๆ	๔๗๖	๕๒๓	๕๒๐	๔๕๒	๔๔๖
ผลิตภัณฑ์จังหวัด	๔๖,๑๗๗	๔๘,๓๖๑	๔๙,๙๖๕	๔๘,๔๖๗	๕๐,๖๐๐
ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (บาท)	๗๒,๒๖๖	๗๕,๔๐๔	๗๗,๖๓๕	๗๕,๐๖๒	๗๘,๑๓๑
ประชากร (๑,๐๐๐ คน)	๖๓๙	๖๔๑	๖๔๔	๖๔๖	๖๔๘

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ๒๕๖๖

เครื่องใช้เศรษฐกิจสำคัญของแต่ละภาคการผลิต จำแนกได้ ดังนี้

ภาคบริการ ประกอบด้วยเครื่องใช้เศรษฐกิจสำคัญ อาทิ ภาษีมูลค่าเพิ่มประเภทกิจการร้านค้าส่งและค้าปลีก จำนวนนักท่องเที่ยว ปริมาณการใช้ไฟฟ้าในโรงแรม และภาษีมูลค่าเพิ่มประเภทกิจการธุรกิจโรงแรม

ภาคการเกษตร ประกอบด้วยเครื่องใช้เศรษฐกิจสำคัญ อาทิ ด้านปริมาณและราคายางพารา ปริมาณและราคาสัตว์น้ำขึ้นท่า

ภาคอุตสาหกรรม ประกอบด้วยเครื่องใช้เศรษฐกิจสำคัญ อาทิ จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมทุนจดทะเบียนโรงงานอุตสาหกรรม ภาษีมูลค่าเพิ่มประเภทอุตสาหกรรม และปริมาณการใช้ไฟฟ้าในโรงงานอุตสาหกรรม

อัตราการเติบโตเฉลี่ยย้อนหลัง ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) หดตัวที่ร้อยละ -๑๓.๔ ต่ำกว่าอัตราการขยายตัวของประเทศซึ่งเฉลี่ย อยู่ที่ร้อยละ ๑.๒ เนื่องจากโครงสร้างการผลิตของจังหวัดปัตตานี อยู่ในภาคการบริการและภาคเกษตร ต่างจากโครงสร้างระดับประเทศ ที่อยู่ที่ภาคบริการ และภาคอุตสาหกรรม อัตราเงินเฟ้อของจังหวัดปัตตานีเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ ๒.๖๑

ปัจจัยขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่สำคัญ

พิจารณาจากโครงสร้างทางเศรษฐกิจจังหวัด และโครงสร้างของแรงงานในจังหวัดปัตตานี พบว่า เครื่องใช้เศรษฐกิจสำคัญของจังหวัดปัตตานี ได้แก่

๑. รายได้จากการทำประมงทะเล
๒. รายได้จากผลผลิตยางพารา
๓. รายได้จากธุรกิจภาคการบริการ และการค้าส่งค้าปลีก
๔. การใช้จ่ายภาครัฐ

การสะสมทุนของจังหวัดปัตตานี

จังหวัดปัตตานีได้มีการลงทุน พัฒนา ปรับปรุง ซ่อมแซมสถานที่และโครงสร้างพื้นฐาน เพื่รองรับการผลิตและการอุปโภคบริโภค โดยแหล่งสะสมทุนที่สำคัญของจังหวัดปัตตานี ได้แก่

๑. วิถีชุมชนริมแม่น้ำปัตตานี และท่าเทียบเรือจังหวัดปัตตานี
๒. แหล่งโบราณสถานเพื่รองรับการท่องเที่ยว ตามความหลากหลายทางศาสนาและวัฒนธรรม เช่น วัดช้างให้ (หลวงปู่ทวด) ศาลเจ้าแม่ลิ้มกอเหนี่ยว มัสยิดกลางปัตตานี มัสยิดกรือเซะ
๓. สถานศึกษาที่มีมาตรฐานและผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพ ได้แก่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
๔. โรงแรมระดับมาตรฐาน ศูนย์การค้า และห้างสรรพสินค้าประเภทไฮเปอร์มาร์เก็ต เช่น โรงแรม ซี.เอส.ปัตตานี บิ๊กซีซูเปอร์เซ็นเตอร์ เป็นต้น

ปัจจัยเสี่ยงที่จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจจังหวัดปัตตานี

๑. ความเสี่ยงจากเหตุการณ์ความไม่สงบ ปัญหาความไม่สงบที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ยังเป็นปัญหาที่สำคัญ ซึ่งส่งผลต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจในจังหวัด เนื่องจากปัจจัยความรุนแรงที่เกิดขึ้นทำให้นักลงทุนจากนอกพื้นที่ไม่กล้าเข้ามาลงทุน เพราะหวั่นเกรงปัญหาเรื่องความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน แม้ว่าปัจจุบันรัฐบาลจะพยายามมีมาตรการส่งเสริมการลงทุนใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นพิเศษ แต่นักลงทุนใหม่ที่เข้ามาน้อยมาก ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ ผู้ประกอบการขาดความเชื่อมั่น การเลิกกิจการอย่างต่อเนื่อง เกิดปัญหาการว่างงานสูง ธุรกิจบางส่วนขาดแคลนแรงงานเพราะแรงงานในพื้นที่ไม่เพียงพอ ต้องอาศัยแรงงานต่างถิ่นและแรงงานต่างด้าว

๒. ราคาสินค้าเกษตร ราคาสินค้าเกษตรโดยเฉพาะยางพาราที่ราคาปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่องส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้ลดลง

๓. ความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศ ปรากฏการณ์เอลนีโญที่เกิดขึ้นอาจส่งผลให้ฝนตกน้อย อากาศร้อน ส่งผลต่อปริมาณผลผลิตทางการเกษตรและประมงในพื้นที่ อาทิ ปริมาณผลผลิตยางพารา

๔. ความผันผวนของระบบเศรษฐกิจการเงินโลก ทำให้เศรษฐกิจประเทศคู่ค้าที่สำคัญชะลอตัวลง ส่งผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมและภาคเกษตรของจังหวัด

๕. ผู้บริโภคมีกระแสวิ่งการใช้จ่าย จากหนี้สินภาคครัวเรือนที่อยู่ในระดับสูง และความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่ปรับลดลงจากความกังวลต่อการชะลอตัวของเศรษฐกิจ

๖. การลงทุนภาครัฐ ที่ชะลอตัวจากการเปลี่ยนผ่านสู่รัฐบาลใหม่

ปัจจัยสนับสนุนที่ส่งผลต่อเศรษฐกิจจังหวัดปัตตานี

๑. การจัดกิจกรรมกระตุ้นเศรษฐกิจของจังหวัดปัตตานีทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจให้ผู้ผลิตสินค้าบริโภค อุปโภค บริการ และการท่องเที่ยว สร้างรายได้จากสินค้าและบริการในพื้นที่เพิ่มขึ้น

๒. มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐ อาทิ โครงการลงทะเบียนเพื่อสวัสดิการแห่งรัฐปี ๒๕๖๕ เป็นปัจจัยหนุนเพิ่มกำลังซื้อให้ประชาชน กระตุ้นให้เกิดการจับจ่ายใช้สอยสินค้าอุปโภคบริโภคในร้านค้าปลีกและค้าส่งเพิ่มขึ้น กระจายรายได้สู่ผู้ประกอบการในพื้นที่ ถือเป็นเศรษฐกิจฐานรากที่สำคัญของจังหวัด

๓. การใช้จ่ายภาครัฐ การเบิกจ่ายเงินงบประมาณของส่วนราชการผ่านมาตรการเร่งรัดการเบิกจ่ายของจังหวัดปัตตานี ทำให้มีเม็ดเงินหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจมากขึ้น

๔. มาตรการส่งเสริมการลงทุนของภาครัฐ อาทิ โครงการให้ความช่วยเหลือทางการเงิน แก่ผู้ประกอบการใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ (Soft Loan) โครงการสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ (Soft Loan) Re-Open ธุรกิจโรงแรมและ Supply Chain กระตุ้นและจูงใจให้นักลงทุนในพื้นที่และนอกพื้นที่ลงทุนเพิ่มขึ้น

๒) ภาคการเกษตร

จังหวัดปัตตานีมีศักยภาพในการผลิตสินค้าภาคการเกษตร เนื่องจากความอุดมสมบูรณ์ของสภาพภูมิประเทศ โดยมีพื้นที่เกษตรกรรมประมาณ ๘๗๓,๔๗๗ ไร่ มีครัวเรือนเกษตรกรรวม ๙๕,๔๑๑ ครัวเรือน พืชหลักที่มีการเพาะปลูกในพื้นที่ ได้แก่ ยางพารา ข้าว มะพร้าว ลองกอง

ครัวเรือนเกษตรกรและแรงงานภาคเกษตร

ปี ๒๕๖๕ จังหวัดปัตตานีมีครัวเรือนเกษตรกร รวมจำนวน ๘๑,๓๘๕ ครัวเรือน โดยอำเภอที่มีจำนวนครัวเรือนเกษตรกรมากที่สุด ๓ ลำดับแรก คือ อำเภอโคกโพธิ์ มีจำนวน ๑๑,๑๙๘ ครัวเรือน อำเภอปะนาเระ มีจำนวน ๙,๔๔๕ ครัวเรือน และอำเภอยะหริ่ง มีจำนวน ๙,๑๑๔ ครัวเรือน ตามลำดับ ส่วนอำเภอที่มีครัวเรือนเกษตรกรน้อยที่สุด ๓ ลำดับแรก คือ อำเภอทุ่งยางแดง มีจำนวน ๒,๕๐๑ ครัวเรือน อำเภอไม้แก่น มีจำนวน ๒,๖๔๗ ครัวเรือน และอำเภอกะป้อ มีจำนวน ๒,๗๔๖ ครัวเรือน ตามลำดับ

ส่วนแรงงานภาคเกษตร มีจำนวน ๓๔๑,๓๐๙ คน โดยอำเภอที่มีจำนวนแรงงานภาคเกษตร มากที่สุด ๓ ลำดับแรก คือ อำเภอโคกโพธิ์ มีจำนวน ๔๘,๐๘๕ คน อำเภอยะหริ่ง มีจำนวน ๓๕,๔๘๑ คน และอำเภอเมืองปัตตานี มีจำนวน ๓๕,๔๖๘ คน ตามลำดับ ส่วนอำเภอที่มีแรงงานภาคเกษตรน้อยที่สุด ๓ ลำดับแรก คือ อำเภอไม้แก่น มีจำนวน ๗,๒๑๔ คน อำเภอแม่ลาน มีจำนวน ๙,๓๕๖ คน และอำเภอกะป้อ มีจำนวน ๑๓,๙๒๕ คน ตามลำดับ

ตารางแสดงจำนวนแรงงานภาคเกษตรและเนื้อที่ถือครองเพื่อการเกษตร ปี ๒๕๖๕

อำเภอ	จำนวนครัวเรือน เกษตรกร	จำนวนแรงงาน ภาคเกษตร (ราย)	เนื้อที่ถือครอง เพื่อการเกษตร (ไร่)
เมืองปัตตานี	๗,๐๕๑	๓๕,๔๖๘	๓๙,๗๕๙
โคกโพธิ์	๑๑,๑๙๘	๔๘,๐๘๕	๑๓๒,๒๓๐
ยะรัง	๘,๙๑๙	๓๔,๔๓๑	๙๙,๗๖๘
ยะหริ่ง	๙,๑๑๔	๓๕,๔๘๑	๗๗,๓๓๘
สายบุรี	๖,๙๓๑	๓๔,๖๑๐	๖๒,๕๐๓
มายอ	๘,๘๘๙	๓๔,๗๓๕	๗๖,๓๙๓
หนองจิก	๘,๖๗๓	๓๔,๖๗๒	๘๒,๔๘๑
ปะนาเระ	๙,๔๔๕	๒๘,๑๖๗	๗๕,๒๖๗
ไม้แก่น	๒,๖๔๗	๗,๒๑๔	๒๒,๕๑๓
ทุ่งยางแดง	๒,๕๐๑	๒๕,๑๖๕	๖๔,๘๐๙
กะพ้อ	๒,๗๔๖	๑๓,๙๒๕	๕๐,๘๒๓
แม่ลาน	๓,๒๗๑	๙,๓๕๖	๔๖,๐๘๒
รวม	๘๑,๓๘๕	๓๔๑,๓๐๙	๘๒๙,๙๖๖

หมายเหตุ ข้อมูลทั้งหมดในที่นี้เป็นข้อมูลที่ไม่นับรวมในเขตเทศบาลเมืองปัตตานี และเทศบาลตำบลตะลุบัน
ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดปัตตานี, ๒๕๖๖

๓) ภาคอุตสาหกรรม

ในพื้นที่จังหวัดปัตตานี มีโรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ (สะสม) ณ วันที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๙ จำนวนทั้งสิ้น ๑๗๙ โรงงาน เงินลงทุนรวม ๑๑,๔๙๑.๗๐ ล้านบาท

การลงทุนอุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัด

อุตสาหกรรมที่มีการลงทุนมากที่สุด ๓ อันดับแรกของจังหวัด ได้แก่

๑.๑ อุตสาหกรรมอื่น ๆ ประกอบด้วย (๑) การผลิตพลังงานไฟฟ้า ได้แก่ โรงผลิตไฟฟ้าใช้แก๊สชีวภาพเป็นเชื้อเพลิง (Biogas) (๒) โรงผลิตไฟฟ้าที่ใช้ชีวมวลเป็นเชื้อเพลิง (Biomass) เป็นหลัก (๓) โรงงานห้องเย็น (๔) ขุดตักหน้าดิน และคูทราย มีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น ๓๘ โรงงาน เงินลงทุน ๖,๓๔๓.๖๘ ล้านบาท คนงาน ๖๙๘ คน

๑.๒ อุตสาหกรรมอาหาร ประกอบด้วย (๑) การสกัดน้ำมันปาล์มดิบ (๒) ผลิตอาหารทะเลบรรจุกระป๋อง (๓) ผลิตปลาป่น และ (๔) การทำน้ำแข็ง จำนวนโรงงานทั้งสิ้น ๔๗ โรงงาน เงินลงทุน ๒,๐๑๘.๘๐ ล้านบาท คนงาน ๒,๖๑๕ คน

๑.๓ อุตสาหกรรมยาง ประกอบด้วย (๑) การทำยางแผ่นรมควัน การทำยางเครป ยางแท่ง เป็นหลัก รองลงมา ได้แก่ การทำผลิตภัณฑ์ยางจากยางธรรมชาติหรือยางสังเคราะห์ จำนวนโรงงานทั้งสิ้น ๗ โรงงาน เงินลงทุน ๘๓๑.๐๙ ล้านบาท คนงาน ๗๘๑ คน

ตารางแสดงการกระจายตัวของโรงงานในอำเภอต่าง ๆ

อำเภอ	จำนวนโรงงาน	เงินทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
๑. เมืองปัตตานี	๘๖	๑,๘๗๒.๘๘	๔,๓๖๐
๒. โคกโพธิ์	๑๒	๑,๐๒๓.๒๘	๒๙๔
๓. ยะรัง	๓๐	๕,๔๔๑.๐๘	๘๔๕
๔. ยะหริ่ง	๑๐	๑๘๔.๗๐	๙๕
๕. สายบุรี	๔	๓๘.๐๐	๗๒
๖. มายอ	๒	๑๖๕.๐๐	๒๐๕
๗. หนองจิก	๘	๓๖.๑๘	๕๕
๘. ปะนาเร	๑	๔.๗๑	๑๐
๙. ไม้แก่น	๓	๖๓.๕๐	๖๔
๑๐. พึ่งยางแดง	๔	๕๗.๑๑	๓๐๑
๑๑. กะป้อ	๑	๓.๕๐	๕
๑๒. แม่ลาน	๘	๓๑๒.๐๒	๖๗
รวม	๑๖๙	๙,๒๐๑.๙๗	๖,๓๗๓

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี, ๒๕๖๖

โรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดปัตตานี สามารถจำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม เงินทุนรวม คนงานได้ ดังนี้

ตารางจำนวนโรงงานในพื้นที่จังหวัดปัตตานี

กลุ่มอุตสาหกรรม	จำนวนโรงงาน	เงินทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
๑. ผลิตภัณฑ์จากพืช	๑	๒๘๗.๑๓	๔๐
๒. อุตสาหกรรมอาหาร	๔๖	๑,๗๕๑.๕๗	๒,๖๕๑
๓. สิ่งทอ	๑	๑.๕๐	๓๐
๔. แปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	๒๑	๓๓๗.๔๕	๑,๐๕๖
๕. เครื่องเรือนหรือเครื่องตกแต่งในอาคารจากไม้ แก้ว ยาง หรือโลหะอื่น ๆ	๑	๐.๕๔	๓
๖. เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี	๑	๖๙.๗๕	๒๐
๗. ผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม	๑๔	๕๙๓.๙๘	๑๕๙
๘. ยางและผลิตภัณฑ์ยาง	๗	๘๓๑.๐๙	๗๘๑
๙. ผลิตภัณฑ์พลาสติก	๓	๓๘.๒๐	๕๖
๑๐. ผลิตภัณฑ์โลหะ	๒๐	๒๖๒.๖๙	๓๙๒
๑๑. ผลิตภัณฑ์โลหะ	๑๑	๑๖๒.๐๕	๑๑๒
๑๒. ผลิตภัณฑ์เครื่องจักรและเครื่องกล	๔	๔๕.๖๘	๕๘
๑๓. ผลิตภัณฑ์ยานพาหนะและอุปกรณ์รวมทั้งการซ่อม ยานพาหนะและอุปกรณ์	๑๒	๔๒๐.๗๔	๓๖๔
๑๔. การผลิตอื่นๆ	๒๗	๔,๓๙๙.๖๐	๖๕๑
รวม	๑๖๙	๙,๒๐๑.๙๗	๖,๓๗๓

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี, ๒๕๖๖

๔) ภาคสินค้าและการบริการ

(๑) ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น (OTOP)

จังหวัดปัตตานี มีผู้ผลิต/ผู้ประกอบการ OTOP ที่ลงทะเบียนตั้งแต่ ปี ๒๕๕๗ – ๒๕๖๖ (ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๖) จำนวน ๑,๑๘๓ ราย จำนวน ๒,๐๕๙ ผลิตภัณฑ์ ดังนี้

ตารางจำนวนผู้ผลิต/ผู้ประกอบการ OTOP และจำนวนผลิตภัณฑ์

ปีงบประมาณ	จำนวนผู้ผลิต/ผู้ประกอบการ OTOP (ราย)	จำนวนผลิตภัณฑ์
๒๕๕๗	๔๔๑	๙๕๖
๒๕๕๘	๑๑๑	๑๐๑
๒๕๕๙	ไม่เปิดการลงทะเบียน	
๒๕๖๐	๒๑๖	๓๑๔
๒๕๖๑	๑๙๑	๒๒๑
๒๕๖๒	๑๘	๑๔
๒๕๖๓	๒๔	๑๔๒
๒๕๖๔	๔๑	๑๑๔
๒๕๖๕	๙๒	๑๐๕
๒๕๖๖	๔๙	๙๒
รวม	๑,๑๘๓	๒,๐๕๙

หมายเหตุ : ข้อมูลปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๖๕ – เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดปัตตานี, ๒๕๖๖

แยกเป็นกลุ่มที่ลงทะเบียน ดังนี้

๑) ผู้ผลิตชุมชน	จำนวน ๙๕๐ กลุ่ม
๒) ผู้ประกอบการรายเดี่ยว	จำนวน ๒๒๔ กลุ่ม
๓) ผู้ผลิตเป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)	จำนวน ๑๓ กลุ่ม
แบ่งเป็น ๕ ประเภท ดังนี้	
๑) อาหาร	จำนวน ๑,๐๘๔ ผลิตภัณฑ์
๒) เครื่องดื่ม	จำนวน ๔๗ ผลิตภัณฑ์
๓) ผ้าและเครื่องแต่งกาย	จำนวน ๓๑๐ ผลิตภัณฑ์
๔) ของใช้ของตกแต่งของที่ระลึก	จำนวน ๓๘๙ ผลิตภัณฑ์
๕) สมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร	จำนวน ๒๒๙ ผลิตภัณฑ์

แบ่งตามการพัฒนาเป็น Quadrant A B C D คือ

Quadrant A	กลุ่มดาวเด่นสู่สากล	จำนวน ๔๐ ผลิตภัณฑ์
Quadrant B	กลุ่มอนุรักษ์สร้างคุณค่า	จำนวน ๒๑ ผลิตภัณฑ์
Quadrant C	กลุ่มพัฒนาสู่การแข่งขัน	จำนวน ๒๐๑ ผลิตภัณฑ์
Quadrant D	กลุ่มปรับตัวสู่การพัฒนา	จำนวน ๑,๗๙๗ ผลิตภัณฑ์

การจัดระดับผลิตภัณฑ์

การคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ ผลการดำเนินการคัดสรรฯ จัดระดับผลิตภัณฑ์มีระดับเดียว คือ ระดับประเทศเท่านั้นโดยใช้หลักเกณฑ์เฉพาะแต่ละประเภทผลิตภัณฑ์ (Specific Criteria) ซึ่งกำหนดคะแนนไว้ ๑๐๐ คะแนน ประกอบด้วยหลักเกณฑ์ในการพิจารณา ๓ ด้าน คือ หลักเกณฑ์ด้านผลิตภัณฑ์เข้มแข็งของชุมชน หลักเกณฑ์ด้านการตลาด และความเป็นมาของผลิตภัณฑ์ และหลักเกณฑ์ด้านผลิตภัณฑ์ซึ่งจะนำมากำหนดกรอบในการจัดระดับผลิตภัณฑ์ ออกเป็น ๕ ระดับตามค่าคะแนน ดังนี้

ระดับ ๕ ดาว	เป็นสินค้าที่มีคุณภาพมาตรฐานหรือมีศักยภาพในการส่งออก	จำนวน ๔๖ ราย
ระดับ ๔ ดาว	เป็นสินค้าที่มีศักยภาพเป็นที่ยอมรับระดับประเทศ และสามารถพัฒนาสู่สากล	จำนวน ๕๖ ราย
ระดับ ๓ ดาว	เป็นสินค้าที่มีคุณภาพระดับกลางที่สามารถพัฒนา สู่ระดับ ๔ ดาวได้	จำนวน ๒๔ ราย
ระดับ ๒ ดาว	เป็นสินค้าที่สามารถพัฒนาสู่ระดับ ๓ ดาว มีการประเมินศักยภาพเป็นระยะๆ	จำนวน ๑๙ ราย
ระดับ ๑ ดาว	เป็นสินค้าที่ไม่สามารถสู่ระดับ ๒ ดาวได้ เนื่องจากมีจุดอ่อนมากและพัฒนายาก	จำนวน ๓ ราย

● ส่วนที่ ๓ รายละเอียดแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด “เกษตรกรรมยั่งยืน ฮาลาลคุณภาพ ทูทางสังคมและชุมชนเข้มแข็ง ภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรมนำสู่สันติสุข”

ประเด็นการพัฒนาจังหวัด

- (๑) พัฒนาคอนอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัยและมีสมรรถนะสูง
- (๒) เพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจฐานราก การเกษตรแบบยั่งยืน ผลิตภัณฑ์และบริการฮาลาลคุณภาพ เชื่อมโยงการท่องเที่ยว การค้า การบริการ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค
- (๓) พัฒนาสังคมและชุมชนน่าอยู่
- (๔) บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยั่งยืน
- (๕) เสริมสร้างความมั่นคงและสังคมแห่งสันติสุข
- (๖) ลดความยากจนข้ามรุ่นและความเหลื่อมล้ำ ภายใต้บริบทสังคมพหุวัฒนธรรมเข้มแข็ง

๓.๑ ประเด็นปัญหาและความต้องการของพื้นที่ (จากการวิเคราะห์หรือสอบถามจากพื้นที่)

สรุปประเด็นปัญหา ความต้องการ และข้อเสนอแนะของผู้ประกอบการภาคเอกชนในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรม
ต่อการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดปัตตานี

กลุ่มอุตสาหกรรม	ปัญหาความต้องการ	แนวทางแก้ไข/พัฒนา
๑. กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร -ประมงและต่อเนื่อง (ซ่อมต่อเรือ) -โรงงานสกัดน้ำมันปาล์มดิบ -โรงงานผลิตอาหารทะเลบรรจุกระป๋อง -โรงงานผลิตปลาป่น -โรงงานน้ำแข็ง	๑.พัฒนาเขตอุตสาหกรรมบานา อำเภอมะนัง จังหวัดปัตตานี - ต้องการพัฒนาเขตอุตสาหกรรมบานาให้ถูกสุขลักษณะ มีระบบการจัดการเรื่องขยะ การจัดการน้ำทิ้งที่ดี รวมถึงให้มีมาตรฐานที่ถูกต้อง เนื่องจากเป็นสถานที่ผลิตอาหารประกอบด้วยองค์การสะพานปลา เป็นที่รับและจำหน่ายอาหารทะเลสด และมีสถานประกอบการโรงงานที่ทำการผลิตอาหารตั้งอยู่หลายโรงงาน เป็นโรงงานที่ผลิตอาหารส่งออกไปต่างจังหวัด และต่างประเทศ แต่บางโรงยังไม่ผ่านมาตรฐานตามหลัก GMP -ต้องการให้มีการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานในเขตอุตสาหกรรม เช่น ขุดลอกร่องน้ำ ปรับปรุงถนน ป้ายจราจร ไฟฟ้าแสงสว่าง ระบบไฟฟ้าภายใน เนื่องจากไฟถนนบางเส้นดับไม่ได้รับการซ่อมแซมเป็นระยะเวลานาน ทั้งนี้ เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	- แจ้งข้อมูลให้ภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้รับทราบเพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหา - บูรณาการหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแก้ปัญหาในด้านต่าง ๆ และพัฒนาเขตอุตสาหกรรมร่วมกัน อาทิ อบจ. เทศบาลเมืองบานา องค์การสะพานปลา และผู้ประกอบการโรงงานในเขต ฯ เป็นต้น รวมทั้งเชิญชวนนักลงทุนเข้ามาลงทุนในเขตอุตสาหกรรมฯ ให้มากขึ้น -การบริหารจัดการพื้นที่ในเขตอุตสาหกรรมควรมอบหมายหน้าที่ในการบริหารจัดการเป็นหน่วยงานเดียวโดยการบริหารจัดการทั้งระบบ -ส่งเสริมแนวทางการจัดการปัญหาขยะมูลฝอยโดยเปลี่ยนให้เป็นอุตสาหกรรมพลังงาน (Waste-to-Energy: WtE) สามารถจัดการขยะอย่างยั่งยืนโดยเปลี่ยนภาระให้เป็นพลังงานทดแทน ลดการฝังกลบ ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับประเภทขยะ -ภาครัฐผลักดันการตั้งโรงไฟฟ้าขยะในพื้นที่ในจุดยุทธศาสตร์ที่ใกล้แหล่งขยะ (Community Waste to Energy) เพื่อลดต้นทุนการขนส่งและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ โดยมอบหมายให้กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้ดำเนินการ และให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องช่วยกันสนับสนุน

กลุ่มอุตสาหกรรม	ปัญหาความต้องการ	แนวทางแก้ไข/พัฒนา
	-ต้องการให้กำกับดูแลสิ่งแวดล้อม ที่อยู่ในเขตอุตสาหกรรม เนื่องจากปล่อยให้เดินบนถนนทำให้เกิดอุบัติเหตุอยู่บ่อยครั้ง -ต้องการบริษัทรับกำจัดกากอุตสาหกรรม/ขยะอันตรายในพื้นที่ เนื่องจากต้องใช้บริการบริษัทรับกำจัดจากต่างถิ่น เช่น จังหวัดกาญจนบุรี ทำให้มีค่าใช้จ่ายในการขนย้ายกากอุตสาหกรรมค่อนข้างสูง -ท่าเทียบเรือประมงปัตตานียังไม่ได้มาตรฐาน ไม่สะอาดและถูกสุขลักษณะ	- ภาครัฐสนับสนุน/ส่งเสริมการลงทุนเพื่อให้มีนักลงทุนเข้ามาในพื้นที่ในการสร้างโรงงาน/บริษัทรับกำจัดกากอุตสาหกรรม/ขยะอันตรายในพื้นที่จังหวัดปัตตานีหรือพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อลดต้นทุนและค่าใช้จ่ายในการขนย้าย
	๒. ต้องการแก้ไขปัญหาคาประมงอย่างจริงจังและเร่งด่วน - ต้องการให้แก้ไขปัญหาคาประมงอย่างจริงจังและเร่งด่วน เนื่องจากส่งผลกระทบต่อวงกว้างตลอดห่วงโซ่อุปทาน โดยเฉพาะจังหวัดปัตตานีเคยมีรายได้หลักมาจากคาประมง ปัจจุบันต้นทุนการผลิตสูงขึ้นมาก เนื่องจากภาวะสงครามในตะวันออกกลางส่งผลให้ราคาน้ำมันพุ่งสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง (น้ำมันเชื้อเพลิงขึ้นเกือบ เท่าตัว) ค่าวัตถุดิบ และค่าแรงสูงมาก ทำให้ชาวประมงมีต้นทุนการออกเรือที่แพงมาก ด้วยปัจจัยหลายอย่างทำให้เรือประมงจากสองพันกว่าลำเหลือเพียงสามร้อยกว่าลำในปัจจุบัน - ต้องการให้ภาครัฐเสนอแนะแนวทางการปรับตัวของภาคอุตสาหกรรม เนื่องจากผู้ประกอบการที่ต่อเนื่องจากคาประมงกำลังจะปิดกิจการ - ต้องการให้ผ่อนปรนเรื่องกฎระเบียบต่าง ๆ ที่เอื้อต่อการประกอบการในระยะสั้นและระยะกลาง ให้สามารถปรับตัวได้แล้วค่อยเข้มงวดในระยะยาว โดยเฉพาะการบังคับใช้กฎหมายตามมาตรการ IUU ซึ่งนับว่าส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการเรือประมงพาณิชย์เป็นอย่างมาก ทำให้เกิดภาระค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะต้นทุนค่าใช้จ่ายดำเนินการด้านแรงงานก่อให้เกิดปัญหาในการดำเนินการธุรกิจประมง	- ภาครัฐควรมีความยืดหยุ่นหรือผ่อนปรนกฎระเบียบ/มาตรการต่างๆ ของกฎหมายให้เอื้อและอำนวยความสะดวกต่อการประกอบการด้านประมงมากยิ่งขึ้นหรือทบทวนอัตราบทลงโทษที่เกินกว่าเหตุ หรือปรับอัตราโทษให้น้อยลง - ภาครัฐสนับสนุน/ลดต้นทุนการผลิต เช่น อุดหนุนราคาน้ำมันเชื้อเพลิง (โดยปกติภาครัฐจะยกเว้นภาษีสรรพสามิต ทำให้ราคาต่อลิตรถูกกว่าน้ำมันดีเซลทั่วไปบนฝั่ง) หรือควบคุมราคา เพื่อลดภาระต้นทุนการออกเรือ เป็นต้น - การส่งเสริมอุตสาหกรรมประมงและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประมงให้สามารถขับเคลื่อนการดำเนินงานได้อย่างราบรื่นโดยแก้ไขกฎหมาย/ระเบียบต่างๆ ที่เป็นอุปสรรคต่ออุตสาหกรรม และที่ไม่ใช่เกี่ยวกับการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการจ่ายค่าแรงประมง เนื่องจากต้องจ่ายค่าแรงตลอด๓๖๕ วัน กรณีที่เรือประมงออกทำการประมงต้องมีค่าใช้จ่ายในการดูแลแรงงาน รวมถึงต้องมีค่าใช้จ่ายที่พิกัดภัยให้แรงงาน ด้วยเหตุนี้ เป็นหนึ่งสาเหตุที่ทำให้กลุ่มประมงล่มสลาย และกระทบต่อเศรษฐกิจของจังหวัดปัตตานี - การขุดร่องน้ำปัตตานีเพื่อให้เรือประมงเข้าออกได้อย่างสะดวก รวมทั้งให้น้ำทะเลหนุนขึ้นมามาก เพื่อให้สามารถขยายพื้นที่ได้ (สอดคล้องกับโครงการขุดลอกและบำรุงรักษาร่องน้ำชายฝั่งทะเลที่ร่องน้ำปัตตานี และจุดจอดพักเรือปัตตานี ที่สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาปัตตานี ได้เสนอไว้แล้ว)

กลุ่มอุตสาหกรรม	ปัญหาความต้องการ	แนวทางแก้ไข/พัฒนา
		-การเปิดเจรจาเรื่องการทำประมงในน่านน้ำสากลระหว่างไทย มาเลเซีย และอินโดนีเซีย เนื่องจากปัจจุบันประเทศไทยโดนห้ามทำการประมงในพื้นที่ดังกล่าวเพียงประเทศเดียว ถ้าสามารถเจรจาการสัมปทานการจับสัตว์น้ำ ในพื้นที่ทะเลเดียวกัน ผู้ประกอบการไทยมีศักยภาพในการทำประมงที่ดีกว่าเพื่อนบ้าน เกิดการซื้อขาย แลกเปลี่ยนและเม็ดเงินหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจ - การเปิดให้มีการเจรจาให้จังหวัดปัตตานีเป็น <u>ศูนย์กลางซ่อมเรือประมงระหว่างประเทศ</u> ได้แก่ ไทย มาเลเซีย และอินโดนีเซีย โดยให้ภาครัฐเจรจาร่วมกันในระดับประเทศ โดยอุตสาหกรรมคานเรือ เป็นอุตสาหกรรมต้นน้ำของเรือประมง มีคนในระบบต้นน้ำมากกว่า ๑,๐๐๐ คน ซึ่งในกระบวนการประกอบด้วย ช่างสี ช่างหมัน ช่างเครื่อง ช่างไม้ ช่างไฟ ช่างอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น ในจังหวัดปัตตานีมีคานเรือใหญ่อันดับต้น ๆ ของประเทศ ที่สามารถรองรับเรือประมงที่ขึ้นคานคราวละ ๖๐-๗๐ ลำ
	๓. ขาดแคลนแรงงาน โดยเฉพาะแรงงานเฉพาะทาง และขาดหลักสูตรที่พัฒนาแรงงานเฉพาะทาง - สถานประกอบการขาดแคลนแรงงานที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางแรงงานที่มีฝีมือ และขาดผู้ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะในการใช้เครื่องจักร ผู้ปฏิบัติงานที่มีความเชี่ยวชาญด้าน Mechanic ช่างเครื่อง ช่างซ่อมเรือ เป็นต้น - สถานประกอบการบางโรงขาดแคลนแรงงานทั้งในพื้นที่ และต่างดาว เช่น กัมพูชา เนื่องจากกลับประเทศ	- สนับสนุนให้สถาบันการศึกษาในพื้นที่ ผลิตแรงงานที่มีฝีมือ หรือผู้ปฏิบัติงานที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางที่รองรับสถานประกอบการ ในพื้นที่ - สถาบันการศึกษาในพื้นที่ควรปรับปรุง/พัฒนาหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่หรือจัดอบรมให้ตรงกับความต้องการของสถานประกอบการ เช่น หลักสูตรความปลอดภัยในการทำงาน (จป) , PLC Automation ,มาตรฐาน HACCP (Haravel Analysis and critical control point) และระบบจัดการความปลอดภัยรับรองอาหารระดับสากล เป็นต้น - หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องควรกำหนดแผนความต้องการแรงงานในภาคอุตสาหกรรมร่วมกัน เพื่อจะได้แก้ปัญหาการขาดแคลนและพัฒนาแรงงาน - ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีเครื่องกลมาใช้ในเรือประมง/ในอุตสาหกรรมอาหารเพื่อลดการใช้แรงงานคนที่ขาดแคลน และเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน

กลุ่มอุตสาหกรรม	ปัญหาความต้องการ	แนวทางแก้ไข/พัฒนา
	๔. ขาดแคลนวัตถุดิบภาคประมง และภาคเกษตร -ภาคอุตสาหกรรมต้องการวัตถุดิบที่มีคุณภาพ มีปริมาณที่เพียงพอต่อความต้องการของภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่ อาทิ วัตถุดิบปลาที่ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ ปัจจุบันขาดแคลนเนื่องจากภาวะสงคราม บางโรงงานนำเข้าเกือบ ๑๐๐ % ทำให้วัตถุดิบไม่เพียงพอต่อการผลิต บางโรงงานนำเข้าจากต่างจังหวัด เช่น ระนอง ทำให้ต้นทุนการผลิตและค่าขนส่งเพิ่มขึ้น ปาล์ม ต้องซื้อวัตถุดิบมาจากต่างจังหวัดเช่นกัน เนื่องจากในพื้นที่ไม่เพียงพอกับกำลังการผลิต	- เสนอแนะแนวทางการปรับตัวให้กับภาคอุตสาหกรรม อาทิ พัฒนาผลิตภัณฑ์ในรูปแบบอื่นๆ เช่น ข้าวเกรียบฝัก ผลไม้ เป็นต้น -ภาครัฐส่งเสริมอุตสาหกรรมเป้าหมายใหม่ (New S-Curve) ในพื้นที่ โดยมุ่งเน้นการต่อยอดเกษตรอุตสาหกรรม การแปรรูปอาหารทะเล และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ส่งเสริม IoT (Internet of Things) รวมถึงการส่งเสริมฟาร์มเลี้ยงไก่ เลี้ยงโค และสนับสนุนให้มีโรงเชือดในพื้นที่เพื่อยกระดับสู่ เกษตรอุตสาหกรรม รองรับความมั่นคงทางอาหารและอุตสาหกรรมฮาลาลในพื้นที่เพื่อลดต้นทุนและยกระดับมาตรฐานสินค้าส่งออก - ส่งเสริมการทำฟาร์มสัตว์น้ำในบ่อดินหรือกระชัง เช่น ปลากะพงขาว ปลานวลจันทร์ทะเล (Milkfish) ซึ่งเป็นปลาที่ทนทาน เลี้ยงได้ทั้งในน้ำเค็ม น้ำกร่อย และน้ำจืด เพื่อลดความเสี่ยงจากการพึ่งพาการประมงพาณิชย์เพียงอย่างเดียว - ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับวัตถุดิบที่ต่อเนื่องจากอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตร แปรรูปประมง ให้มีการพัฒนาวัตถุดิบให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น - ส่งเสริมการเกษตรเพื่ออุตสาหกรรม ตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทาน ทั้งเกษตรเพาะปลูก เพาะเลี้ยง หรือปศุสัตว์ เป็นต้น ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและลดต้นทุนเป็น Smart farmer ส่งเสริมการนำวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรมาเพิ่มมูลค่า รวมทั้งสนับสนุนเงินทุนเพื่อนำไปต่อยอดเป็นเกษตรอัจฉริยะ - ผลักดันอุตสาหกรรมอาหารอนาคต (Future Food): ส่งเสริมนวัตกรรมอาหารที่มีมูลค่าสูง และใช้ทรัพยากรน้อยลง เพื่อลดความเสี่ยงจากการพึ่งพาวัตถุดิบแบบเดิม

กลุ่มอุตสาหกรรม	ปัญหาความต้องการ	แนวทางแก้ไข/พัฒนา
	๕. ต้องการให้ผลักดันเรื่องอุตสาหกรรมฮาลาลในพื้นที่อย่างจริงจังและเกิดผลเป็นรูปธรรม - ต้องการหน่วยงานหลักหรือเจ้าภาพหลักในการพัฒนาด้านฮาลาล เนื่องจากยังไม่มีหน่วยงานหลักในการพัฒนา และขาดการบูรณาการในการทำงานด้านมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับงานด้านการผลิต เช่น GMP HACCP ออย. และ ฮาลาล - ขาดบุคลากรทางการศึกษาที่มีความรู้ความสามารถด้านฮาลาล / สถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับสาขาด้านฮาลาลโดยตรง - ต้องการให้ขยายระยะเวลาในรับรองมาตรฐานฮาลาลให้มีอายุมากกว่า ๑ ปี และลดอัตราค่าธรรมเนียม เพื่อลดต้นทุนให้กับผู้ประกอบการ - ต้องการผลักดันให้ ๓ จังหวัดชายแดนใต้เป็นครัวฮาลาลโลก	- แจ้างข้อมูลให้ภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้รับทราบเพื่อร่วมกันผลักดันและบูรณาการทำงานร่วมกัน - ภาครัฐสนับสนุนการได้ใบรับรองมาตรฐานฮาลาล เพื่อเป็นช่องทางในการขยายตลาดต่างประเทศ / ตลาดโลกมุสลิม และส่งเสริมการตลาดและการศึกษาวิจัยและพัฒนาด้านฮาลาล อาทิ ภาครัฐสนับสนุนทุนวิจัยหรือสิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับการสร้าง อาหารอนาคต (Future Food) และสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานอย่างห้องปฏิบัติการทดสอบมาตรฐานสินค้า เป็นต้น - สนับสนุนการพัฒนาแบรนด์สินค้าจากปัตตานี Halal Branding: ให้มีภาพลักษณ์ที่ทันสมัยและน่าเชื่อถือ เพื่อส่งออกไปยังกลุ่มประเทศ OIC (ตะวันออกกลาง) และอาเซียน - การสนับสนุนให้ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้สู่ครัวโลกฮาลาล โดยต้องขอรับการสนับสนุนงบประมาณเพื่อนำมาศึกษา วิจัยและเรื่องครัวฮาลาลโลก อาทิ วิจัยด้านการตลาดว่าจะต้องส่งไปจำหน่ายตลาดใดประเทศไหนถึงจะเหมาะสมและ เป็นไปได้ วิจัยเรื่องส่งเสริมและพัฒนาสินค้า/ผลิตภัณฑ์ อาหาร วัตถุดิบในพื้นที่ เป็นต้น - การประกาศจุดยืนให้ ๓ จังหวัดชายแดนใต้ เป็นครัวของโลกด้านเศรษฐกิจฮาลาล เปิดเวทีเจรจาการค้า กับกลุ่มประเทศที่มีประชากรมุสลิม เพื่อหาโอกาสในการจัดจำหน่ายหรือปรับให้ตรงกับความต้องการของผู้บริโภคหรือลูกค้า โดยใช้หลักการตลาดนำการผลิต รวมทั้ง การให้สิทธิพิเศษกับผู้ประกอบการทุกรายที่ใช้วัตถุดิบในพื้นที่

กลุ่มอุตสาหกรรม	ปัญหาความต้องการ	แนวทางแก้ไข/พัฒนา
๒. อุตสาหกรรมยางพารา -โรงงานผลิตยางเครฟและยางแท่ง ที.ที.อาร์ -โรงงานผลิตยางแท่ง (Block Rubber) และยางแผ่น -โรงงานผลิตผลิตภัณฑ์จากยางพาราธรรมชาติเป็นหลัก ภายใต้แบรนด์ (PATEX)	๑. ต้นทุนการผลิตมีราคาสูงขึ้นมาก - ต้องการแหล่งวัตถุดิบที่มีราคาถูก และสามารถซื้อแบบเครดิตได้เพื่อลดต้นทุนของสถานประกอบการ - ต้องการใช้พลังงานทางเลือกเพื่อลดต้นทุนในการผลิต เช่น โซลาร์เซลล์ หรือบางโรงงานมาใช้รถไฟฟ้า Forklift - ราคาน้ำมันที่ปรับตัวสูงขึ้น เนื่องจากภาวะสงคราม ทำให้บริษัทขนส่งสินค้าขอยกเลิกสัญญาและทำให้ต้นทุนการผลิตเพิ่มสูงขึ้น	- บูรณาการหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องเพื่อแก้ไขปัญหา - ผู้ประกอบการต้องรวมกลุ่มในการซื้อวัตถุดิบจะทำให้เกิดการต่อรองสินค้าได้ จะได้ราคาวัตถุดิบราคาถูก - ใหัรัฐบาลสนับสนุนเทคโนโลยีในการผลิต และส่งเสริมการใช้พลังงานทางเลือก หรือพลังงานทดแทน อาทิ พลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานลม พลังงานน้ำ เป็นต้น เพื่อช่วยลดต้นทุนในการผลิตและไม่สร้างผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
	๒. วัตถุดิบไม่เพียงพอและคุณภาพต่ำ ไม่สม่ำเสมอ - ต้องการวัตถุดิบที่มีคุณภาพสูงและสม่ำเสมอ ต้องการยางที่มีสิ่งสกปรกน้อยและความชื้นต่ำ (ไม่เกิน ๓%) เพื่อลดภาระในกระบวนการแปรรูป - ต้องการปริมาณวัตถุดิบที่เพียงพอ: ปัจจุบันโรงงานส่วนใหญ่ในพื้นที่ต้องซื้อวัตถุดิบจากต่างจังหวัดหรือภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทำให้มีค่าขนส่งสูงและคุณภาพยางต่ำกว่าภาคใต้ - ต้องการวัตถุดิบเม็ดพลาสติกที่ใช้ในกระบวนการผลิต เช่น การผลิตยางแท่ง / ผลิตบรรจุภัณฑ์ เนื่องจากภาวะสงครามทำให้เกิดภาวะขาดแคลนและมีราคาสูง	- ใหัรัฐบาลมอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการวางแผนการผลิตภาคเกษตร เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกตามความต้องการ ของโรงงานอุตสาหกรรมเพื่อลดจำนวนนำเข้าวัตถุดิบจากนอกพื้นที่ เช่น ปาล์ม ยาง มะพร้าว - สนับสนุนการเปลี่ยนจากผู้ผลิตวัตถุดิบเป็นผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ปลายน้ำที่มีมูลค่าสูง เช่น ทีนอน ยางพารา หรือ ล้อยาง ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมที่มีความต้องการสูง
	๓. ขาดแคลนแรงงานเฉพาะทาง - ต้องการบัณฑิตและบุคลากรด้าน เทคโนโลยี ยาง เพื่อเข้ามาพัฒนากระบวนการผลิตในโรงงาน - ต้องการช่างซ่อมบำรุง ช่างเชื่อม และเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย - ต้องการพัฒนาเรื่องคน เนื่องจากบริษัทต้องการพัฒนาคนให้มีทักษะที่หลากหลาย ๑ คน ทำงานได้หลายหน้าที่	- สนับสนุนให้สถาบันการศึกษาในพื้นที่ ผลิตแรงงานที่มีฝีมือ หรือผู้ปฏิบัติงานที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางที่รองรับสถานประกอบการในพื้นที่ - ใหัหน่วยงานภาครัฐจัดอบรมตามความต้องการของสถานประกอบการ อาทิ หลักสูตรระบบการจัดการ ระบบLean ระบบAutomation เพื่อให้ลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต เป็นต้น

กลุ่มอุตสาหกรรม	ปัญหาความต้องการ	แนวทางแก้ไข/พัฒนา
	๔. มีข้อจำกัดในการดำเนินงานตามข้อกำหนดของ EUDR - สถานประกอบการมีภาระต้นทุนและการจัดการข้อมูล การทำระบบตรวจสอบย้อนกลับมีค่าใช้จ่ายสูง ทั้งในส่วนของเกษตรกรที่ต้องลงทะเบียน และโรงงานที่ต้องแยกสายการผลิตระหว่าง "ยางที่ผ่านเกณฑ์ EUDR" กับ "ยางทั่วไป" เพื่อป้องกันการปนเปื้อน - แม้ว่าจะมีการเสนอเลื่อนการบังคับใช้ออกไป (เป็นช่วงปลายปี ๒๐๒๕ สำหรับบริษัทใหญ่) แต่การเตรียมระบบฐานข้อมูลให้ครอบคลุมเกษตรกรรายย่อยเป็นจำนวนมากในเวลาอันสั้นเป็นเรื่องยากมาก	- มอบหมายให้การยางแห่งประเทศไทย (กยท.) เป็นหน่วยงานในการจัดทำระบบฐานข้อมูล Thai Rubber Trade (TRT) เพื่อเชื่อมโยงข้อมูลทะเบียนเกษตรกรและพิกัดแปลงปลูกเข้ากับระบบตรวจสอบของ EU เพื่อรองรับกฎหมาย EUDR - ภาครัฐให้การส่งเสริมมาตรฐาน FSC: ผลักดันให้เกษตรกรจัดการสวนยางตามมาตรฐานสากล ซึ่งสอดคล้องกับข้อกำหนดของ EUDR
	๕. ไม่มีนักลงทุนขนาดใหญ่เข้ามาลงทุนในพื้นที่ - ผู้ประกอบการขาดความมั่นใจในการลงทุนและต้องการความชัดเจนของตลาดปลายทางและมาตรการสนับสนุนจากภาครัฐที่ช่วยลดความเสี่ยงจากการลงทุนเพราะเครื่องจักรราคาสูง - ต้องการระบบขนส่งโลจิสติกส์ที่ดี - ต้องการความปลอดภัย/ความสงบในพื้นที่เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้เกิดขึ้นกับนักลงทุน - ผู้ประกอบการต้องการแพลตฟอร์มดิจิทัลที่สามารถเข้าถึงง่าย เป็นแหล่งข้อมูลฐานเดียวและข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ	- สนับสนุนมาตรการด้านต่างๆ อาทิ ด้านการลงทุน ด้านภาษีและการเข้าถึงแหล่งเงินทุนในอัตราพิเศษสำหรับภาคเอกชนที่มีความสนใจเข้ามาลงทุนเพื่อการดึงดูดและจูงใจให้เข้ามาลงทุนในพื้นที่ - ส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มของการลงทุน (cluster) ที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่และสร้างความเข้มแข็งของห่วงโซ่มูลค่า - ส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้เพื่อเสริมสร้างเศรษฐกิจท้องถิ่นที่เกื้อกูลต่อการสร้างความมั่นคงในพื้นที่ - การศึกษาเกี่ยวกับระบบโลจิสติกส์ในการขนส่งสินค้าในจังหวัดปัตตานี เช่น ท่าเรือขนถ่ายสินค้าทางน้ำ และระบบรถไฟรางคู่ เป็นต้น เพื่อให้สามารถขนส่งสินค้าส่งออกได้จากในจังหวัดปัตตานีโดยไม่ต้องนำไปขนส่งที่จังหวัดสงขลา ส่งผลให้มูลค่าการส่งออกไปตกเป็นของจังหวัดสงขลา จึงต้องการให้ภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการส่งเสริมและแก้ไขปัญหาดังกล่าวเพื่อให้ GPP ของจังหวัดปัตตานีได้สูงขึ้น - สร้างแพลตฟอร์มดิจิทัลฐานเดียวที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อภาคอุตสาหกรรม

กลุ่มอุตสาหกรรม	ปัญหาความต้องการ	แนวทางแก้ไข/พัฒนา
๓. อุตสาหกรรมอื่น ๆ - โรงผลิตพลังงานไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงชีวมวล	๑. สถานการณ์ความไม่สงบและความปลอดภัย: ปัญหาความไม่มั่นคงในพื้นที่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุน และเป็นอุปสรรคต่อการจัดหาแหล่งเงินทุนในการก่อสร้างโรงไฟฟ้าขนาดใหญ่ นอกจากนี้ยังกระทบต่อความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ในการดูแลรักษาและซ่อมบำรุงระบบจำหน่ายไฟฟ้าในพื้นที่ - การขาดแคลนแรงงานทักษะเฉพาะ: สถานการณ์ความไม่สงบทำให้แรงงานที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านอุตสาหกรรมไฟฟ้าและเทคนิคขั้นสูงย้ายออกจากพื้นที่หรือไม่กล้าเข้ามาทำงาน ส่งผลให้ขาดแคลนบุคลากรในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมไฟฟ้า	- ภาครัฐมีการยกระดับมาตรการความปลอดภัยในเขตเศรษฐกิจ: เน้นการติดตั้งเทคโนโลยีความปลอดภัยอัจฉริยะ (CCTV, ระบบคัดกรองบุคคล) ในพื้นที่เศรษฐกิจและอุตสาหกรรมแทนการใช้กำลังทหารในเครื่องแบบเพียงอย่างเดียว เพื่อลดความรู้สึกรังเกียจแต่ยังคงประสิทธิภาพในการเฝ้าระวัง - ภาครัฐให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีและมาตรการส่งเสริมยาวนาน: เสนอให้ขยายระยะเวลามาตรการส่งเสริมการลงทุน (BOI) และการประกอบธุรกิจออกไปอย่างน้อย ๑๐ ปี หรือจนกว่าสถานการณ์จะคลี่คลาย เพื่อชดเชยกับความเสี่ยงที่นักลงทุนต้องเผชิญ - พัฒนาทักษะแรงงานในพื้นที่: ร่วมกับสถานศึกษาพัฒนาทักษะแรงงานให้ตรงกับความต้องการของอุตสาหกรรม เช่น อุตสาหกรรมไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหารแปรรูป หรือการบริการ เพื่อลดปัญหาการว่างงานที่เป็นรากเหง้าหนึ่งของปัญหาความมั่นคง
	๒. ปัญหาการขาดแคลนวัตถุดิบในการผลิต - ความผันผวนของปริมาณชีวมวลตามฤดูกาล: วัตถุดิบหลักอย่าง เศษไม้ยางพารา และ รากไม้ยางพารา มีปริมาณลดลงอย่างมากในช่วงฤดูฝน เนื่องจากอุปสรรคในการโค่นและขนถ่ายออกจากพื้นที่ - การแข่งขันแย่งชิงวัตถุดิบ: การขยายตัวของโรงไฟฟ้าชีวมวลในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้และจังหวัดใกล้เคียง (เช่น สงขลา) ทำให้เกิดการแย่งชิงเศษไม้และเศษวัสดุทางการเกษตร ส่งผลให้ราคาวัตถุดิบพุ่งสูงขึ้นและของมีไม่เพียงพอ	- ส่งเสริมการนำวัตถุดิบอื่นๆ มาใช้ทดแทนเป็นทางเลือก เช่น ทะลายปาล์ม กะลามะพร้าว มาใช้เป็นเชื้อเพลิง - ส่งเสริมให้เกษตรกรปลูก "พืชพลังงาน หรือไม้โตเร็วเพื่อใช้เป็นเชื้อเพลิงเสริมในพื้นที่นาร้างหรือพื้นที่ว่างเปล่า เช่น กระถินเทพา กระถินณรงค์ นับเป็นส่วนหนึ่งของอุตสาหกรรม New S-Curve ด้านเชื้อเพลิงชีวภาพ (Biomass) ซึ่งจะสามารถสร้างรายได้หมุนเวียนจากการป้อนวัตถุดิบเข้าสู่โรงไฟฟ้าชีวมวลในพื้นที่ได้ - สนับสนุนการทำสัญญาซื้อขายล่วงหน้า (Contract Farming) กับกลุ่มเกษตรกรเพื่อประกันปริมาณและราคาวัตถุดิบที่แน่นอน

๓.๒ ข้อมูลการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม

(๑) การวิเคราะห์ปัจจัยภายในองค์กร (Internal Factors) จังหวัด

จุดแข็ง (Strengths) มีปัจจัยสำคัญที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการดำเนินงานพัฒนาจังหวัด

๑. จังหวัดปัตตานีมีศักยภาพในการผลิตสินค้าอาหาร เนื่องจากสถานประกอบการขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs) ที่ผลิตสินค้าและบริการมีความพร้อมและได้รับการรับรองมาตรฐานจากคณะกรรมการอิสลามจังหวัดปัตตานี

๒. สถานประกอบการจำนวนมากหลายแห่งที่มีการผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์อาหารทั้งในและต่างประเทศ ประกอบด้วย โรงงานอุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องจากการประมง จำนวน ๕ โรงงาน ซึ่งเป็นโรงงานขนาดใหญ่ เช่น บริษัทปัตตานีผลิตภัณฑ์อาหาร จำกัด บริษัทชัยเจริญมารีนโปรดักส์ (๒๐๐๒) จำกัด บริษัทธอแยลฟู๊ดส์จำกัด บริษัท ไฮคิวแคนนิ่ง จำกัด โรงงานขนาดกลาง เช่น บริษัทลิยาฮาลาฟู๊ดส์ จำกัด และ ขนาดเล็ก เช่น โรงบุญยี่เซ็ง และผู้ประกอบการ SMEs เช่น ข้าวเกรียบปลาตราชีริน บริษัทบ้านกล้วย จำกัด เป็นต้น

๓. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมมีประสบการณ์ที่สามารถรองรับการผลิตและการลงทุนด้านฮาลาล

๔. มีศูนย์วิทยาศาสตร์อาหารฮาลาลจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สถาบันฮาลาล ภาควิชาเทคโนโลยีอาหารและโภชนาการ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภาควิชาเทคโนโลยียางและพอลิเมอร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี และ ซึ่งเป็นแหล่งความรู้ หน่วยงานพัฒนา ทดสอบมาตรฐานให้กับผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมเกษตรและฮาลาลตั้งอยู่ในพื้นที่

๕. มีท่าเทียบเรือขนาดใหญ่ ที่รองรับทั้งเรือประมงขนาดใหญ่และขนาดเล็ก ใกล้กับแหล่งทำการประมงในอ่าวไทยและแหล่งทำการประมงระหว่างประเทศ

๖. จังหวัดปัตตานีมีจำนวนผู้ประกอบการ SMEs จำนวนมากที่พร้อมและสามารถพัฒนาเป็นผู้ประกอบการที่มีความสามารถในการแข่งขันได้

๗. จังหวัดปัตตานีมีห่วงโซ่การผลิตแบบ BCG Model ระหว่างภาครัฐ ผู้ประกอบการ นักลงทุน โดยมีการใช้วัตถุดิบที่มีอยู่ในพื้นที่มาใช้ในการกระบวนการแปรรูป นำเศษวัสดุเหลือใช้มาใช้ประโยชน์ทุกขั้นตอน ไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และไม่ใช้อุปกรณ์ที่ผิดกฎหมาย

๘. จังหวัดปัตตานีมีผังเมืองรวมจังหวัดที่เอื้อต่อการประกอบกิจการโรงงาน (พื้นที่สีม่วง)

จุดอ่อน (Weaknesses) มีเหตุปัจจัยสำคัญที่ต้องปรับปรุงแก้ไขโดยเร่งด่วน

๑. วัตถุดิบปาล์มน้ำมัน ยางพารา(ยางก้อนถ้วย) ไม่ได้คุณภาพ ทำให้เครื่องจักรของสถานประกอบการเกิดความเสียหาย สูญเสียต้นทุนในการบำรุงรักษา

๒. อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากภาคประมงต้องนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศ ทำให้ต้นทุนสูง การผลิตของภาคประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางต้องชะลอการผลิต

๓. สินค้าระดับชุมชนจำนวนมากยังไม่ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ เช่น อย. มผช. ฮาลาล ซึ่งจังหวัดปัตตานีมีจำนวนผู้ประกอบการ OTOP จำนวนประมาณ ๑,๒๐๐ ราย ยังไม่ได้รับการรับรองมาตรฐาน ๑,๐๐๐ ราย ได้รับมาตรฐาน ๒๐๐ ราย ที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน

๔. ขาดแคลนแรงงานเฉพาะทางด้านอุตสาหกรรม เช่น แรงงานภาคการประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง เป็นต้น

๕. ขาดแคลนวัตถุดิบหลักในการผลิตของอุตสาหกรรมอาหารและต่อเนื่องจากภาคการประมงและภาคเกษตร เช่น ปลา ยางพารา ปาล์ม เป็นต้น

๖. อุตสาหกรรมส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรขั้นต้น มูลค่าเพิ่มน้อย และขาดการต่อยอดสู่อุตสาหกรรมใหม่ๆ

โอกาส (Opportunities) มีเหตุปัจจัยภายนอกที่เอื้อต่อการพัฒนาและขับเคลื่อนไปสู่ความสำเร็จ

๑. นโยบายของรัฐบาลและแผนการพัฒนาประเทศให้ความสำคัญในการพัฒนา และเร่งเสริมสร้างเศรษฐกิจการค้า การลงทุน และการขยายความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน ทั้งการคมนาคมขนส่ง โทรคมนาคม และการเชื่อมโยงสามเหลี่ยมเศรษฐกิจชายแดนใต้ (เบตง สุโงโลก และหนองจิก) และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ที่มีแผนสนับสนุนให้จังหวัดปัตตานี เป็นศูนย์กลางอาหารฮาลาล และข้อตกลงในการประชุม IMT-GT มอบให้ไทยเป็นเจ้าภาพด้านผลิตภัณฑ์ฮาลาลและบริการฮาลาล

๒. การผสมผสานความร่วมมือทางการค้ากับพื้นที่จังหวัดใกล้เคียง คือสงขลา ที่จะเป็แหล่งรองรับผลผลิตของจังหวัดและเชื่อมโยงการค้า การลงทุน การท่องเที่ยวระหว่างกันและการเป็นจังหวัดที่อยู่ใกล้เคียงกับด่านเข้าออกชายแดนที่ไม่ไกลเกินไปจะทำให้เกิดความสะดวกในการเข้ามาเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวมุสลิม และชาวจีน

๓. การมีระบบการตรวจสอบ และการรับรองคุณภาพมาตรฐานคุณภาพสินค้าทั้ง GAP, ISO ๙๐๐๑, มกอช., มผช. เป็นต้น เป็นนโยบายหลักที่กระทรวงที่เกี่ยวข้องพยายามผลักดันให้ส่วนราชการในพื้นที่ดำเนินการให้ผลิตภัณฑ์ของจังหวัดผ่านมาตรฐาน ซึ่งมีการสนับสนุนทั้งองค์ความรู้ งบประมาณ และปัจจัยอื่นๆ ที่จำเป็นจากนโยบายของกระทรวงที่เกี่ยวข้อง

๔. รัฐบาลให้ความสำคัญกับกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นเจ้าภาพหลักในการพัฒนาและส่งเสริม SMEs ตลอดจนวิสาหกิจชุมชน

๕. กระทรวงอุตสาหกรรมได้มีเป้าหมายการขับเคลื่อนต่อยอดอุตสาหกรรมเดิมที่มีศักยภาพ (First S-Curve) จำนวน ๕ ประเภท ได้แก่ อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ (Next-Generation Automotive), อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ (Smart Electronics), อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดี และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Affluent, Medical and Wellness Tourism), อุตสาหกรรมเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ (Agriculture and Biotechnology), อุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร (Processed Food) และ ๕. อุตสาหกรรมอาหารแห่งอนาคต (Future Food)

๖. การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ สังคมเพื่อสุขภาพ ทำให้มีโอกาสในการพัฒนาด้านผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ

๗. ประมงชายฝั่งมีจำนวนสัตว์น้ำเพิ่มขึ้น เนื่องจากผลจากกฎหมายประมง จึงทำให้มีช่องทางในการส่งเสริมการแปรรูปสัตว์น้ำชายฝั่ง

๘. แนวโน้มอุตสาหกรรมไทยปี ๒๕๖๔ คาดว่าพื้นที่ตัว ประกอบด้วย อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ อุตสาหกรรมอาหารและอุตสาหกรรมปิโตรเลียม

๙. มีนโยบาย/แผนงาน สอดคล้องตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เช่น คาร์บอนฟุตพริ้นท์ ความเป็นกลางทางคาร์บอน เป็นต้น

ภัยคุกคาม (Threats)

๑. นักลงทุนจากภายนอกขาดความเชื่อมั่นต่อการลงทุนในพื้นที่ เนื่องจากเหตุการณ์ความรุนแรงในพื้นที่ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ และการนำเสนอข่าวสารด้านลบกระทบต่อภาพลักษณ์ที่ดีของจังหวัด

๒. การแข่งขันด้านการตลาดสินค้าจากประเทศเพื่อนบ้าน เช่น สินค้าฮาลาล จากประเทศมาเลเซีย แพ้ชั้นมุสลิมจากอินโดนีเซีย เป็นต้น ทำให้ตลาดมีการแข่งขันกันสูง ขาดมาตรการปกป้องสินค้าของประเทศ และเครื่องหมายตราฮาลาลของประเทศไทยยังไม่ได้มีการยอมรับจากประเทศโลกมุสลิม

๓. ข้อจำกัดด้านนโยบาย กฎหมาย ระเบียบระหว่างประเทศที่ยุ่งยาก ซับซ้อน เปลี่ยนแปลงบ่อยไม่เอื้ออำนวยต่อการค้าการลงทุน การท่องเที่ยว ความมั่นคง และยาเสพติด

๔. มีปัญหาน้ำมันเถื่อน ของผิดกฎหมาย ยาเสพติด แรงงานต่างด้าว และการถูกให้เป็นประเทศที่มีปัญหาด้านการค้ามนุษย์กระทบต่อการทำการประมง โดยเฉพาะโรงงานปลาป่น ซึ่งใช้วัตถุดิบจากอวนลาก และการส่งออกผลผลิตทางการประมงของจังหวัดที่กระทบจากการถูกตัดสิทธิทางการค้าจากปัญหาประมง

๕. ค่านิยมการศึกษาของคนปัตตานีเน้นการศึกษาในสายสามัญมากกว่าสายอาชีพ ส่งผลให้โครงสร้างแรงงานไม่ตอบสนองต่อความต้องการของภาคอุตสาหกรรมภายในจังหวัด

๖. ปัญหาการบริหารจัดการสภาพแวดล้อมของภาคอุตสาหกรรม กระทบความเชื่อมั่นของประชาชนและนักลงทุน เช่น การจัดทัศนียภาพและสัญลักษณ์ของท่าเทียบเรือประมงให้ได้รับความน่าเชื่อถือต่อนักลงทุนและคู่ค้าที่มาเยี่ยมชมกิจการ

๗. EU ได้มีมาตรการป้องกันการนำน้ำมันปาล์มมาแปรรูป เนื่องจากเป็นไขมันที่ส่งผลกระทบต่อร่างกาย จึงทำให้การบริโภคในตลาดโลกลดลง

๘. สงครามการค้าระหว่างประเทศสหรัฐอเมริกากับจีน ส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการที่ผลิตสินค้าในพื้นที่เพื่อส่งออกไปยังประเทศจีน ประกอบกับรัฐบาลกลางของประเทศจีนเข้มงวดกับกระบวนการผลิตที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

๙. ท่าเทียบเรือฯ และพื้นที่เขตอุตสาหกรรมปัตตานี ตำบลบานา ซึ่งเป็นพื้นที่ตั้งโรงงานผลิตอาหารยังไม่ถูกสุขลักษณะที่ดี

จากการประเมินศักยภาพข้างต้นสามารถนำมากำหนดทิศทางการพัฒนาตามศักยภาพ และสภาพแวดล้อมโดยใช้เครื่องมือ TOWS Matrix ได้ดังต่อไปนี้

ตารางแสดงความสัมพันธ์ของการวิเคราะห์ศักยภาพและสภาพแวดล้อมโดยใช้เครื่องมือ TOWS Matrix

ทิศทางเชิงรุก (S+O)	ทิศทางเชิงแก้ไข (W+O)
๑. ส่งเสริมการผลิตผลิตภัณฑ์ฮาลาลตามหลัก ๔.๐ และแบบ BCG Model ๒. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับโรงงานอุตสาหกรรมตามหลัก industry ๔.๐ ๓. พัฒนาระบบการผลิต ผลิตภัณฑ์ ให้กับผู้ประกอบการ SMEs ในพื้นที่ โดยใช้สถาบันการศึกษาเป็นหน่วยขับเคลื่อนการพัฒนาด้วยนวัตกรรม ๕. ส่งเสริมการแปรรูปอื่น ๆ จากการทำประมงพื้นบ้าน	๑. ส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการทุกระดับผลิตสินค้าให้ได้มาตรฐาน (อย. มพข. ฮาลาล) และมาตรฐานสากล(GMP HACCP) ๒. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและองค์ความรู้พัฒนาระบบการผลิต ๓. สร้างและพัฒนากาตลาดดิจิทัลเพื่อเพิ่มโอกาสทางการค้า ๔. บูรณาการด้วยเทคโนโลยีกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในเรื่องต่าง ๆ เช่น ข้อมูลด้านวัตถุดิบทางการเกษตร ข้อมูลด้านพลังงาน โลจิสติกส์ ข้อมูลด้านการตลาด ฯลฯ เพื่อลดผลกระทบจากต้นทุนที่จะเพิ่มสูงขึ้น ๕. พัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับแรงงานที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน (Skill) ให้แก่ภาคอุตสาหกรรม ๖. ส่งเสริมและพัฒนาเขตอุตสาหกรรมปัตตานีตามแนวคิด ECO TOWN /ECO Industrial Estate ๗.สนับสนุนการรวมกลุ่มอุตสาหกรรม (cluster)อุตสาหกรรมฮาลาล
ทิศทางเชิงป้องกัน (S+T)	ทิศทางเชิงรับ (W + T)
๑. สร้างภาพลักษณ์ สื่อสาร และประชาสัมพันธ์เชิงรุกด้วยช่องทางที่หลากหลาย สร้างความเชื่อมั่นแก่นักลงทุนด้วยมาตรการกลไกเชิงพื้นที่ ๒. ร่วมกับสถาบันการศึกษาและสถานประกอบการในการวางแผนการพัฒนาบุคลากรภาคอุตสาหกรรม ๓. ให้การสนับสนุนและพัฒนาศูนย์กลางภาคอุตสาหกรรมเพื่อลดผลกระทบจากการขาดแคลนแรงงานฝีมือ	๑. ส่งเสริมการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์รูปแบบใหม่จากยางพาราและปาล์มน้ำมัน ๒. สร้างค่านิยมการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur) หรือการเป็นแรงงานวิชาชีพอุตสาหกรรม ๓. เสริมสร้างความรู้/ความเข้าใจ เรื่องความสำคัญของมาตรฐานและความเชื่อมั่นเครื่องหมายมาตรฐานให้กับผู้ประกอบการและผู้บริโภค ๔. สร้างคนในพื้นที่ให้เป็นผู้ประกอบการ

ทิศทางเชิงรุก (S+O)	ทิศทางเชิงแก้ไข (W+O)
๔. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมแก่สถานประกอบการกับศักยภาพของพื้นที่และอุตสาหกรรม ๕. การพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมสีเขียว (Pattani Green Industry) ๖. สร้างการรับรู้และแก้ไขข้อกฎหมายและประเด็นที่เป็นอุปสรรคต่อการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม ๗. ส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรมให้มีการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตโดยใช้เทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๘. ส่งเสริมการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพและการใช้พลังงานทดแทนในภาคอุตสาหกรรม	

๓.๓ รายละเอียดแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม (โดยสังเขป)

วิสัยทัศน์ : ปี ๒๕๖๙ ปัตตานีเมืองอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

ผลิตภัณฑ์ฮาลาลคุณภาพมุ่งสู่ตลาดฮาลาลโลก

พันธกิจ :

๑. พื้นฟูศักยภาพอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปเดิมสู่การยกระดับเศรษฐกิจฮาลาลของจังหวัด
๒. ขับเคลื่อนการใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการผลิตและบริการฮาลาลที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๓. ส่งเสริมความเชื่อมโยงตลาดและการบริหารจัดการห่วงโซ่คุณค่าของระบบอุตสาหกรรม
๔. พัฒนากำลังคนพร้อมเข้าสู่ระบบอุตสาหกรรมและเชื่อมโยงความต้องการแรงงานของสถานประกอบการ

ตัวชี้วัดรวม (ตัวชี้วัดในภาพรวมของแผนเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม)

ตัวชี้วัดรวม	ค่าเป้าหมาย	หน่วยนับ
ตัวชี้วัดรวมที่ ๑ จำนวนผู้ประกอบการได้รับการพัฒนาสู่การแปรรูปและบริการฮาลาล	๒	ร้อยละ
ตัวชี้วัดรวมที่ ๒ มูลค่าการลงทุนของโรงงานอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น	๓	ร้อยละ

แนวทางการพัฒนา

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป ฮาลาล รองรับตลาดทั้งในและต่างประเทศ

กลยุทธ์

๑.๑ ส่งเสริม และสนับสนุนอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป ฮาลาล เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทาน (Value Chain) ด้วยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม

๑.๒. ยกระดับสถานประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ควบคู่กับการดูแลชุมชนให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตามแนวทาง BCG

เป้าประสงค์

เพื่อส่งเสริมผู้ประกอบการในด้านการลงทุนและการประกอบการตลอดจนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

- จำนวนผู้ประกอบการได้รับการพัฒนาสู่การแปรรูปและบริการฮาลาล ร้อยละ ๒
- มูลค่าการลงทุนของโรงงานอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓

กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๑ ๑.๑ ส่งเสริม และสนับสนุน อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป ฮาลาล เพื่อเพิ่มขีดความ สามารถในการแข่งขันตลอด ทั้งห่วงโซ่อุปทาน (Value Chain) ด้วยการใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรม	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณ จังหวัด					
	• โครงการโครงการยกระดับ ผู้ประกอบการอาหารฮาลาลอย่าง ครบวงจร	๑.๑๐๔๗	๒.๓๐๙๕	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐
	• โครงการยกระดับผู้ประกอบการ อาหารฮาลาลสู่ครัวฮาลาลโลก (Halal Kitchen of the World)	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐	๑.๘๘๙
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการ สนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม					
	• โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้า เกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจตลาด สมัยใหม่ (OPOAI-C Next Steps)	๐.๒๐	๐.๑๘	๐.๑๘	๐.๑๙	๐.๑๙
	• โครงการส่งเสริมและพัฒนาด้าน การมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีด ความสามารถในการแข่งขัน	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๒๒	๐.๐๐	๐.๐๐
	โครงการอื่น ๆ					
	• ยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ ภาคใต้ขายแดนสู่มาตรฐานฮาลาล	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๑๒๗๙	๐.๐๐

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๒ ๑.๒. ยกระดับสถานประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ควบคู่กับการดูแลชุมชนให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตามแนวทาง BCG	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด • โครงการ - ไม่มี -	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวงกรม • โครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส • โครงการเตรียมพร้อมสถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) • โครงการพัฒนาสถานประกอบการและเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมตามหลักธรรมาภิบาล ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๘	๐.๐๕๙๗	๐.๐๕๙๗	๐.๐๕๙๗	๐.๐๖๒	๐.๐๐
		๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๓๑๐	๐.๐๖๗๕	๐.๐๐
	โครงการอื่น ๆ • โครงการ - ไม่มี -	๐.๐๐	๐.๐๐	๑.๒๒๐	๐.๑๑๕	๐.๐๐

แนวทางที่การพัฒนาที่ ๒ พัฒนากำลังคนด้านอุตสาหกรรมเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ยุคดิจิทัล

กลยุทธ์

๒.๑ เพิ่มศักยภาพบุคลากรภาครัฐและเอกชนให้มีความรู้และทักษะที่เหมาะสมต่อการประกอบการและพัฒนาอาชีพในยุคดิจิทัล

๒.๒ ส่งเสริมให้มีการพัฒนาศักยภาพเฉพาะทางให้กับแรงงานภาคอุตสาหกรรม

• เป้าประสงค์

เพื่อเพิ่มศักยภาพบุคลากรภาคอุตสาหกรรมให้มีความรู้และทักษะที่เหมาะสมต่อการประกอบการและพัฒนาอาชีพในยุคดิจิทัล

• ตัวชี้วัด คำเป้าหมาย

จำนวนบุคลากรภาคอุตสาหกรรมได้รับการพัฒนาสู่ดิจิทัล ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ราย/ปี

• กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๑ เพิ่มศักยภาพบุคลากรภาครัฐและเอกชนให้มีความรู้และทักษะที่เหมาะสมต่อการประกอบการ และพัฒนาอาชีพในยุคดิจิทัล	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด • โครงการ - ไม่มี -	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม • โครงการยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมในภูมิภาค • โครงการปั้นผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมคู่ชุมชน (Mind star)	๐.๔๐๕	๐.๔๐๕	๐.๔๐๕	๐.๔๐๕	๐.๐๐
	โครงการอื่น ๆ • โครงการ - ไม่มี -	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๖๐๐	๐.๐๖๔๖	๐.๐๐
	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด • โครงการ - ไม่มี -	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐
กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมให้มีการพัฒนาศักยภาพเฉพาะทางให้กับแรงงานภาคอุตสาหกรรม	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด • โครงการ - ไม่มี -	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม • โครงการการพัฒนาทักษะแก่บุคลากรภาคอุตสาหกรรมเพื่อเพิ่มศักยภาพ	๐.๐๐	๐.๕๔๗	๑.๐	๑.๐	๑.๐
	• โครงการสร้าง เสริม เติมทักษะ สู่อาชีพดีพร้อม	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๔	๐.๐๐	๐.๐๐
	โครงการอื่น ๆ • โครงการ - ไม่มี -	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐

แนวทางการพัฒนาที่ ๓ ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการจัดการข้อมูล เพื่อให้การปฏิบัติงานเกิดความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

กลยุทธ์

๓.๑ ใช้แพลตฟอร์ม (Digital Platform) ในการปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มประสิทธิ ภาพและตรวจสอบย้อนกลับ เพื่อควบคุมมาตรฐานได้

๓.๒ ยกระดับการให้บริการประชาชนให้สามารถเข้าถึงข้อมูลภาครัฐในรูปออนไลน์ในทุกมิติ เพื่อสร้าง โอกาสทางสังคมอย่างเท่าเทียมด้วยข้อมูลข่าวสารและบริการต่างๆ ผ่านสื่อดิจิทัล

• เป้าประสงค์

เพื่อส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและแพลตฟอร์ม (Digital Platform) ในการปฏิบัติงานและ บริการประชาชนในมุกมิตี

• ตัวชี้วัด คำเป้าหมาย

จำนวนเทคโนโลยี/แพลตฟอร์มที่ได้พัฒนาเพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน

• กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๑ ใช้แพลตฟอร์ม (Digital Platform) ในการปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและตรวจสอบย้อนกลับเพื่อควบคุมมาตรฐานได้	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด • โครงการ -ไม่มี-	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม • โครงการ -ไม่มี-	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐
	โครงการอื่น ๆ • โครงการ -ไม่มี -	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐
กลยุทธ์ที่ ๒ ยกระดับการให้บริการประชาชนให้สามารถเข้าถึงข้อมูลภาครัฐในรูปออนไลน์ในทุกมิติ เพื่อสร้างโอกาสทางสังคมอย่างเท่าเทียมด้วยข้อมูลข่าวสารและบริการต่างๆ ผ่านสื่อดิจิทัล	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด • โครงการ -ไม่มี-	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม • โครงการ -ไม่มี-	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐
	โครงการอื่น ๆ • โครงการ. -ไม่มี-	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐

ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ และสรุปสาระสำคัญของแผนพัฒนาจังหวัดปัตตานี

แผน ระดับ ๑	ยุทธศาสตร์ชาติ : ด้านการสร้าง ความสามารถในการแข่งขัน (หลัก) เป้าหมาย : ๑) ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนา แล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมี เสถียรภาพและยั่งยืน ๒) ประเทศไทยมีขีดความสามารถใน การแข่งขันสูงขึ้น ประเด็น : ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการ สร้างความสามารถในการแข่งขันด้าน การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการ แห่งอนาคต	ยุทธศาสตร์ชาติ : ด้านการ พัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ (รอง) เป้าหมาย : สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่ เอื้อและสนับสนุนต่อการ พัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต ประเด็น : ๑) การพัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต ๒) การเสริมสร้างให้คนไทยมี สุขภาวะที่ดี ครอบคลุมทั้งด้าน กาย ใจ สติปัญญา และสังคม ๓) การสร้างสภาพแวดล้อมที่ เอื้อต่อการพัฒนาและ เสริมสร้างศักยภาพทรัพยากร มนุษย์ ๔) การเสริมสร้างศักยภาพ การกีฬาในการสร้างคุณค่าทาง สังคมและพัฒนาประเทศ	ยุทธศาสตร์ชาติ : ด้านการสร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม (หลัก) ประเด็น : ๑) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความ เป็นธรรมในทุกมิติ ๒) กระจายศูนย์กลางความเจริญทาง เศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุก ภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนา ประเทศใน ทุกระดับ ๓) เพิ่มขีดความสามารถของชุมชน ท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและ การจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ ประเด็น : ๑) การลดความเหลื่อมล้ำสร้างความ เป็นธรรมในทุกมิติ ๒) การกระจายศูนย์กลางความเจริญ ทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี ๓) การเสริมสร้างพลังทางสังคม ๔) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชน ท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและ การจัดการตนเอง	ยุทธศาสตร์ชาติ : ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพ ชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (หลัก) เป้าหมาย : ๑) อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล ๒) พันฟูและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจของประเทศ ๓) ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีด ความสามารถของระบบนิเวศ ๔) ยกระดับกระบวนการทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมบน หลักของการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล ประเด็น : ๑) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว ๒) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อ สภาพภูมิอากาศ ๓) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและ อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่าง ต่อเนื่อง ๔) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม
------------------------	---	--	--	--

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๘๐)

แผน ระดับ ๒	ประเด็น : การเกษตร เป้าหมาย : ให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น และผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้นเฉลี่ย แผนย่อย : ด้านเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป เกษตรอัจฉริยะ และการพัฒนาระบบนิเวศการเกษตร	ประเด็น : อุตสาหกรรมบริการ แห่งอนาคต เป้าหมาย : โดยมีเป้าหมายให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรมและบริการเพิ่มขึ้น และผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการเพิ่มขึ้น แผนย่อย : ด้านอุตสาหกรรมชีวภาพ อุตสาหกรรมและบริการทาง การ แพทย์ ครบ วง จร อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการพัฒนา ระบบ คมนาคม อุตสาหกรรมความมั่นคงของ ประเทศ และการพัฒนาระบบนิเวศอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต	ประเด็น : การท่องเที่ยว เป้าหมาย : โดยมีเป้าหมายให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศด้านการท่องเที่ยวต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้น รายได้จากการท่องเที่ยวของเมืองรองเพิ่มขึ้น และความสามารถทางการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยดีขึ้น แผนย่อย : ด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย การท่องเที่ยวสาธาณูปโภค การท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค และการพัฒนาระบบนิเวศการท่องเที่ยว	ประเด็น : พื้นที่และเมืองน่าอยู่ อัจฉริยะ เป้าหมาย : โดยมีเป้าหมายให้ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น เกิดศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคมในทุกภูมิภาคของประเทศ เพื่อกระจายความเจริญทางด้านเศรษฐกิจและสังคม พื้นที่ที่มีแผนผังภูมินิเวศเพื่อเป็นกรอบในการพัฒนาเมืองน่าอยู่ ชนบทมั่นคง เกษตรยั่งยืน และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ รวมทั้งผังพื้นที่อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งโบราณคดี รวมทั้งลดช่องว่างความเหลื่อมล้ำระหว่างพื้นที่ แผนย่อย : ด้านการพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ และการพัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่มีการบริหารจัดการตามแผนผังภูมินิเวศอย่างยั่งยืน	ประเด็น : โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล เป้าหมาย : โดยมีเป้าหมายให้ความสามารถในการแข่งขันด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศดีขึ้น แผนย่อย : ด้านโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมและระบบโลจิสติกส์ โครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงาน และโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัล
--	--	--	--	--	---

	ประเด็น : ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ เป้าหมาย : โดยมีเป้าหมายให้ผู้ประกอบการในระดับเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น แผนย่อย : มีแผนย่อยด้านการสร้างความเข้มแข็งผู้ประกอบการอัจฉริยะ การสร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน การสร้างโอกาสเข้าถึงตลาด และการสร้างระบบนิเวศน์ที่เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่	ประเด็น : เขตเศรษฐกิจพิเศษ เป้าหมาย : โดยมีเป้าหมายให้การเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมของเขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมดเพิ่มขึ้น และการลงทุนในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมดได้รับการยกระดับ แผนย่อย : มีแผนย่อยด้านการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก การพัฒนาเขตพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ และการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน	ประเด็น : การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต เป้าหมาย : โดยมีเป้าหมายให้คนไทยทุกช่วงวัยมีคุณภาพได้รับการพัฒนาอย่างสมดุล ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา และคุณธรรมจริยธรรม เป็นผู้ที่มีความรู้และทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ รักการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต แผนย่อย : มีแผนย่อยด้านการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพมนุษย์ การพัฒนาเด็กตั้งแต่ช่วงการตั้งครรภ์จนถึงปฐมวัย การพัฒนาช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น การพัฒนาและยกระดับศักยภาพวัยแรงงาน และการส่งเสริมศักยภาพวัยผู้สูงอายุ	ประเด็น : การพัฒนาการเรียนรู้ เป้าหมาย : โดยมีเป้าหมายให้คนไทยมีการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล มีทักษะที่จำเป็นของโลกศตวรรษที่ ๒๑ สามารถในการแก้ปัญหาปรับตัว สื่อสาร และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ มินิสัยใฝ่เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และคนไทยได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพตามความถนัดและความสามารถของทุกปัญญา แผนย่อย : มีแผนย่อยด้านการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑ และการตระหนักถึงปัญหาของมนุษย์ที่หลากหลาย	ประเด็น : การสร้างสุขให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี เป้าหมาย : โดยมีเป้าหมายให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดีขึ้น และมีความเป็นอยู่ดี แผนย่อย : มีแผนย่อยด้านการสร้างความรอบรู้ด้านสุขภาวะและการป้องกันและควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุขภาวะ การใช้ชุมชนเป็นฐานในการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดี การกระจายบริการสาธารณสุขอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ และการพัฒนาและสร้างระบบรับมือปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ
--	---	---	---	--	---

	ประเด็น : พลังสังคม เป้าหมาย : โดยมีเป้าหมายให้ประเทศไทยมีความเท่าเทียมและเสมอภาคในสังคม แผนย่อย : มีแผนย่อยด้านการเสริมสร้างทุนทางสังคม และการรองรับสังคมสูงวัยเชิงรุก	ประเด็น : เศรษฐกิจฐานราก เป้าหมาย : โดยมีเป้าหมายให้รายได้ของประชากรกลุ่มรายได้น้อยเพิ่มขึ้นกระจายอย่างต่อเนื่อง แผนย่อย : มีแผนย่อยด้านการยกระดับศักยภาพการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ และการสร้างสภาพแวดล้อมและกลไกที่ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก	ประเด็น : ความเสมอภาคและหลักประกันทางสังคม เป้าหมาย : โดยมีเป้าหมายให้คนไทยทุกคนได้รับการคุ้มครองและมีหลักประกันทางสังคมเพิ่มขึ้น แผนย่อย : มีแผนย่อยด้านการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานและหลักประกันทางเศรษฐกิจสังคม และสุขภาพ และมาตรการแบบเจาะจงกลุ่มเป้าหมายเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะกลุ่ม	ประเด็น : การเติบโตอย่างยั่งยืน เป้าหมาย : โดยมีเป้าหมายให้สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน แผนย่อย : มีแผนย่อยด้านการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบ ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล และค่ามาตรฐานสากล และการยกระดับกระบวนการด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมเพื่อกำหนดอนาคตประเทศ	
--	---	---	--	--	--

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม <u>หมวดหมู่ที่ ๑</u> ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง <u>หมวดหมู่ที่ ๒</u> ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณค่า และความยั่งยืน <u>หมวดหมู่ที่ ๓</u> ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าของอาเซียน <u>หมวดหมู่ที่ ๔</u> ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง <u>หมวดหมู่ที่ ๕</u> ไทยเป็นประตูทางการค้าการลงทุนและจุดยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค <u>หมวดหมู่ที่ ๖</u> ไทยเป็นฐานการผลิตอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและบริการดิจิทัลของอาเซียน	สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค <u>หมวดหมู่ที่ ๗</u> ไทยมี SME ที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ <u>หมวดหมู่ที่ ๘</u> ไทยมีพื้นที่ และเมืองหลักของภูมิภาคที่มีความเจริญทางเศรษฐกิจทันสมัยและน่าอยู่ <u>หมวดหมู่ที่ ๙</u> ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลงและคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม	วิถีชีวิตที่ยั่งยืน <u>หมวดหมู่ที่ ๑๐</u> ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ <u>หมวดหมู่ที่ ๑๑</u> ไทยสามารถลดความเสี่ยงผลกระทบจากภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	ปัจจัยสนับสนุนการพลิกโฉมประเทศ <u>หมวดหมู่ที่ ๑๒</u> ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต <u>หมวดหมู่ที่ ๑๓</u> ไทยมีภาครัฐที่มีสมรรถนะสูง
--	---	--	--

แผนระดับ ๓	แผนพัฒนาภาคใต้ชายแดน (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เป้าหมายการพัฒนาภาคใต้ชายแดน : ฐานเศรษฐกิจชายแดนที่มั่นคงบนสังคมพหุวัฒนธรรม ประเด็นการพัฒนาภาคใต้ชายแดน : - พัฒนาคุณภาพการผลิตและการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรหลักของภาค - พัฒนาเมืองชายแดนให้เป็นเมืองเศรษฐกิจการค้า การท่องเที่ยว สามารถเชื่อมโยงกับพื้นที่เศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้านและอาเซียนตอนใต้ และพัฒนาเมืองยะลาเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของภาคใต้ชายแดน - ยกระดับรายได้ การศึกษา สมรรถนะแรงงาน และสาธารณสุข เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีและสันติสุข - อนุรักษ์ ป่าไม้และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นฐานการผลิตของภาค	แผนกลุ่มจังหวัดภาคภาคใต้ชายแดน (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด : “ศูนย์กลางการเกษตร การท่องเที่ยวและอุตสาหกรรม การค้าชายแดน บนสังคม พหุวัฒนธรรมเข้มแข็งอย่างยั่งยืน” ประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัด - พัฒนาคุณภาพการผลิตและการแปรรูปสินค้าเกษตรหลักของกลุ่มจังหวัด - พัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวระดับภูมิภาคให้มีคุณภาพอย่างยั่งยืน บนฐานอัตลักษณ์พหุวัฒนธรรม - พัฒนาเศรษฐกิจและส่งเสริมอุตสาหกรรมการค้าชายแดน - ยกระดับคุณภาพชีวิต รายได้ การศึกษา สมรรถนะแรงงาน และสาธารณสุข เพื่อวิถีชีวิตที่ยั่งยืนและสันติสุข
------------	--	---

สาระสำคัญแผนพัฒนาจังหวัดปัตตานี	เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดปัตตานี “เกษตรกรรมยั่งยืน ฮาลาลคุณภาพ ทุนทางสังคมและชุมชนเข้มแข็ง ภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรมนำสู่สันติสุข”	ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด - อัตราการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด(ร้อยละ) เพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๐.๑๕) - อัตราการเปลี่ยนแปลงของประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจน (ร้อยละ) ลดลง (ร้อยละ ๐.๑๒) - อัตราการเปลี่ยนแปลงของรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนในจังหวัด (ร้อยละ) เพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๐.๑๐) - อัตราการเปลี่ยนแปลงของรายได้ต่อหัวของประชากรเฉลี่ยต่อหัวต่อปี (ร้อยละ) เพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๐.๑๐) - อัตราการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ลดลง (เหตุการณ์) (๕ เหตุการณ์)
--	--	---

ประเด็นการ พัฒนาจังหวัด ปัตตานี	ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : พัฒนาคนอย่างเต็ม ศักยภาพในทุกช่วงวัย และมีสมรรถนะสูง	ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : เพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจฐานราก การเกษตรแบบยั่งยืน ผลิตภัณฑ์และบริการ ฮาลาล คุณภาพ เชื่อมโยงการ ท่องเที่ยว การค้า การบริการ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบสาธารณูปโภค	ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : พัฒนาสังคมและชุมชน น่าอยู่	ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : บริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมยั่งยืน	ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ : ลดความยากจนข้ามรุ่น และความเหลื่อมล้ำ ภายใต้บริบทสังคม พหุวัฒนธรรมเข้มแข็ง	ประเด็นการพัฒนาที่ ๖ : เสริมสร้างความมั่นคงและ สังคมแห่งสันติสุข
---------------------------------------	--	--	---	---	---	--

แผนงาน	๑. การพัฒนาศักยภาพ คนตลอดช่วงชีวิต และ ยกระดับผลิตภาพ ประชากร	๑. การขับเคลื่อนภาค การเกษตร ด้วยเศรษฐกิจ ชีวภาพ (BCG Model) ๒. พัฒนาและยกระดับการ ท่องเที่ยวด้วยเศรษฐกิจ สร้างสรรค์พลัง SoftPower ๓. พัฒนาและยกระดับการ ผู้ประกอบการ คุณภาพ สินค้าและบริการให้ได้ มาตรฐาน ๔. พัฒนาระบบโครงสร้าง และสาธารณูปโภคทุกด้าน เชื่อมโยงการพัฒนา เศรษฐกิจทุกมิติ	๑. ยกระดับการศึกษา และ สร้างเสริม สุขภาวะของคน ตลอดช่วงชีวิต	๑. การพัฒนาทรัพยากร ทางทะเลและชายฝั่ง ด้วย เศรษฐกิจสีน้ำเงิน	๑. การพัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต และ ยกระดับผลิตภาพ ประชากร	๑.การพัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต และ ยกระดับผลิตภาพ ประชากร
--------	--	---	--	--	--	---

ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ และสรุปสาระสำคัญของแผนพัฒนาจังหวัดปัตตานี

แผนระดับ ๑	ยุทธศาสตร์ชาติ : ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (หลัก) เป้าหมาย : ๑) ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน ๒) ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น ประเด็น : ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต	ยุทธศาสตร์ชาติ : ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ (รอง) เป้าหมาย : สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต ประเด็น : ๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต ๒) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี ครอบคลุมทั้งด้านกาย ใจ สติปัญญา และสังคม ๓) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ๔) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ	ยุทธศาสตร์ชาติ : ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม (หลัก) ประเด็น : ๑) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ ๒) กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ ๓) เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ ประเด็น : ๑) การลดความเหลื่อมล้ำสร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ ๒) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี ๓) การเสริมสร้างพลังทางสังคม ๔) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง	ยุทธศาสตร์ชาติ : ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (หลัก) เป้าหมาย : ๑) อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล ๒) พินิจและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ ๓) ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ ๔) ยกระดับกระบวนการทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมบนหลักของการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล ประเด็น : ๑) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว ๒) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ ๓) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง ๔) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
-------------------	---	---	---	--

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๘๐)

แผนระดับ ๒	ประเด็น : การเกษตร เป้าหมาย : ให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น และผลิ ต ภา พ การผลิ ต ของภาคเกษตรเพิ่มขึ้นเฉลี่ย แผนย่อย : ด้านเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป เกษตรอัจฉริยะ และการพัฒนาระบบนิเวศการเกษตร	ประเด็น : อุตสาหกรรมบริการ แห่งอนาคต เป้าหมาย : โดยมีเป้าหมายให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรมและบริการเพิ่มขึ้น และผลิ ต ภา พ การผลิ ต ของภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการเพิ่มขึ้น แผนย่อย : ด้านอุตสาหกรรมชีวภาพ อุตสาหกรรมและบริการทาง การ แพ ทย ์ คร บ วง จ ร อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการพัฒนา ระบบ ค ม น า ค ม อุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ และการพัฒนาระบบนิเวศอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต	ประเด็น : การท่องเที่ยว เป้าหมาย : โดยมีเป้าหมายให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศด้านการท่องเที่ยวต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้น รายได้จากการท่องเที่ยวของเมืองรองเพิ่มขึ้น และความสามารถทางการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยดีขึ้น แผนย่อย : ด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย การท่องเที่ยวสาธาณูปโภค การท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค และการพัฒนาระบบนิเวศการท่องเที่ยว	ประเด็น : พื้นที่และเมืองน่าอยู่ อัจฉริยะ เป้าหมาย : โดยมีเป้าหมายให้ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น เกิดศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคมในทุกภูมิภาคของประเทศ เพื่อกระจายความเจริญทางด้านเศรษฐกิจและสังคม พื้นที่มีแผนผังภูมิโนเวศเพื่อเป็นกรอบในการพัฒนาเมืองน่าอยู่ ชนบทมั่นคง เกษตรยั่งยืน และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ รวมทั้งผังพื้นที่อนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งโบราณคดี รวมทั้งลดช่องว่างความเหลื่อมล้ำระหว่างพื้นที่ แผนย่อย : ด้านการพัฒนาเมืองน่าอยู่ อัจฉริยะ และการพัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่มีการบริหารจัดการตามแผนผังภูมิโนเวศอย่างยั่งยืน	ประเด็น : โครงการสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์และดิจิทัล เป้าหมาย : โดยมีเป้าหมายให้ความสามารถในการแข่งขันด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศดีขึ้น แผนย่อย : ด้านโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมและระบบโลจิสติกส์ โครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงาน และโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัล
-------------------	---	--	---	---	--

	ประเด็น : ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ เป้าหมาย : โดยมีเป้าหมายให้ผู้ประกอบการในทุกระดับเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น แผนย่อย : มีแผนย่อยด้านการสร้างความเข้มแข็งผู้ประกอบการอัจฉริยะ การสร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน การสร้างโอกาสเข้าถึงตลาด และการสร้างระบบนิเวศน์ที่เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่	ประเด็น : เขตเศรษฐกิจพิเศษ เป้าหมาย : โดยมีเป้าหมายให้การเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมของเขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมดเพิ่มขึ้น และการลงทุนในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมดได้รับการยกระดับ แผนย่อย : มีแผนย่อยด้านการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก การพัฒนาเขตพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ และการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน	ประเด็น : การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต เป้าหมาย : โดยมีเป้าหมายให้คนไทยทุกช่วงวัยมีคุณภาพได้รับการพัฒนาอย่างสมดุล ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา และคุณธรรมจริยธรรม เป็นผู้ที่มีความรู้และทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ รักการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต แผนย่อย : มีแผนย่อยด้านการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพมนุษย์ การพัฒนาเด็กตั้งแต่ช่วงการตั้งครรภ์จนถึงปฐมวัย การพัฒนาช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น การพัฒนาและยกระดับศักยภาพวัยแรงงาน และการส่งเสริมศักยภาพวัยผู้สูงอายุ	ประเด็น : การพัฒนาการเรียนรู้ เป้าหมาย : โดยมีเป้าหมายให้คนไทยมีการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล มีทักษะที่จำเป็นของโลกศตวรรษที่ ๒๑ สามารถในการแก้ปัญหา ปรับตัว สื่อสาร และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีนิสัยใฝ่เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และคนไทยได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพตามความถนัดและความสามารถของพหุปัญญา แผนย่อย : มีแผนย่อยด้านการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑ และการตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย	ประเด็น : การสร้างสุขให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี เป้าหมาย : โดยมีเป้าหมายให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดีขึ้น และมีความเป็นอยู่ดี แผนย่อย : มีแผนย่อยด้านการสร้างความรอบรู้ด้านสุขภาวะและการป้องกันและควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุขภาวะ การใช้ชุมชนเป็นฐานในการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดี การกระจายบริการสาธารณสุขอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ และการพัฒนาและสร้างระบบรับมือปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ
--	---	---	---	--	---

	ประเด็น : พลังสังคม เป้าหมาย : โดยมีเป้าหมายให้ประเทศไทยมีความเท่าเทียมและเสมอภาคในสังคม แผนย่อย : มีแผนย่อยด้านการเสริมสร้างทุนทางสังคม และการรองรับสังคมสูงวัยเชิงรุก	ประเด็น : เศรษฐกิจฐานราก เป้าหมาย : โดยมีเป้าหมายให้รายได้ของประชากรกลุ่มรายได้น้อยเพิ่มขึ้นกระจายอย่างต่อเนื่อง แผนย่อย : มีแผนย่อยด้านการยกระดับศักยภาพการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ และการสร้างสภาพแวดล้อมและกลไกที่ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก	ประเด็น : ความเสมอภาคและหลักประกันทางสังคม เป้าหมาย : โดยมีเป้าหมายให้คนไทยทุกคนได้รับการคุ้มครองและมีหลักประกันทางสังคมเพิ่มขึ้น แผนย่อย : มีแผนย่อยด้านการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานและหลักประกันทางเศรษฐกิจสังคม และสุขภาพ และมาตรการแบบเจาะจงกลุ่มเป้าหมายเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะกลุ่ม	ประเด็น : การเติบโตอย่างยั่งยืน เป้าหมาย : โดยมีเป้าหมายให้สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน แผนย่อย : มีแผนย่อยด้านการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบ ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลและค่ามาตรฐานสากล และการยกระดับกระบวนการทัศน์ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมเพื่อกำหนดอนาคตประเทศ	
--	---	---	--	--	--

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม <u>หมวดหมู่ที่ ๑</u> ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง <u>หมวดหมู่ที่ ๒</u> ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณค่า และความยั่งยืน <u>หมวดหมู่ที่ ๓</u> ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าของอาเซียน <u>หมวดหมู่ที่ ๔</u> ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง <u>หมวดหมู่ที่ ๕</u> ไทยเป็นประตูทางการค้าการลงทุนและจุดยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค <u>หมวดหมู่ที่ ๖</u> ไทยเป็นฐานการผลิตอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและบริการดิจิทัลของอาเซียน	สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค <u>หมวดหมู่ที่ ๗</u> ไทยมี SME ที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ <u>หมวดหมู่ที่ ๘</u> ไทยมีพื้นที่ และเมืองหลักของภูมิภาคที่มีความเจริญทางเศรษฐกิจทันสมัยและน่าอยู่ <u>หมวดหมู่ที่ ๙</u> ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลงและคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม	วิถีชีวิตที่ยั่งยืน <u>หมวดหมู่ที่ ๑๐</u> ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ <u>หมวดหมู่ที่ ๑๑</u> ไทยสามารถลดความเสี่ยงผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	ปัจจัยสนับสนุนการพลิกโฉมประเทศ <u>หมวดหมู่ที่ ๑๒</u> ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต <u>หมวดหมู่ที่ ๑๓</u> ไทยมีภาครัฐที่มีสมรรถนะสูง
--	---	--	--

แผนระดับ ๓	แผนพัฒนาภาคใต้ชายแดน (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เป้าหมายการพัฒนา : ฐานเศรษฐกิจชายแดนที่มั่นคงบนสังคมพหุวัฒนธรรม ประเด็นการพัฒนา : - พัฒนาคุณภาพการผลิตและการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรหลักของภาค - พัฒนาเมืองชายแดนให้เป็นเมืองเศรษฐกิจการค้า การท่องเที่ยว สามารถเชื่อมโยงกับพื้นที่เศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้านและอาเซียนตอนใต้ และพัฒนาเมืองยะลาเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของภาคใต้ชายแดน - ยกระดับรายได้ การศึกษา สมรรถนะแรงงาน และสาธารณสุข เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีและสันติสุข - อนุรักษ์ ป่าไม้และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นฐานการผลิตของภาค	แผนกลุ่มจังหวัดภาคภาคใต้ชายแดน (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด : ศูนย์กลางการเกษตร การท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมการค้าชายแดน บนสังคมพหุวัฒนธรรมเข้มแข็ง อย่างยั่งยืน ประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัด - พัฒนาคุณภาพการผลิตและการแปรรูปสินค้าเกษตรหลักของกลุ่มจังหวัด - พัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวระดับภูมิภาคให้มีคุณภาพอย่างยั่งยืนบนฐานอัตลักษณ์พหุวัฒนธรรม - พัฒนาเศรษฐกิจและส่งเสริมอุตสาหกรรมการค้าชายแดน - ยกระดับคุณภาพชีวิต รายได้ การศึกษา สมรรถนะแรงงาน และสาธารณสุข เพื่อวิถีชีวิตที่ยั่งยืนและสันติสุข
------------	--	---

สาระสำคัญแผนพัฒนาจังหวัดปัตตานี	เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดปัตตานี “เกษตรกรรมยั่งยืน ฮาลาลคุณภาพ ทุนทางสังคมและชุมชนเข้มแข็ง ภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรมนำสู่สันติสุข”	ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด ปี ๒๕๖๔ เศรษฐกิจจังหวัดปัตตานีมีผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) มูลค่า ๕๐,๖๐๐ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๐.๓๑ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประเทศ ขยายตัวร้อยละ ๔.๔๐ เมื่อเทียบกับปีก่อน (๔๘,๔๖๗ ล้านบาท) ในขณะที่ผลิตภัณฑ์มวลรวมประเทศ มีมูลค่า ๑๖,๑๖๖,๕๔๘ ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ ๓.๒๓ เมื่อเทียบกับปีก่อน (๑๕,๖๖๑,๑๕๐ ล้านบาท) ส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคใต้ มีมูลค่า ๑,๒๗๗,๘๐๗ ล้านบาท หดตัวร้อยละ -๐.๑๔ เมื่อเทียบกับปีก่อน (๑,๒๗๙,๖๐๔ ล้านบาท) และผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน มีมูลค่า ๑๔๖,๒๗๕ ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ ๕.๕๐ เมื่อเทียบกับปี ๒๕๖๒ (๑๓๘,๖๔๖ ล้านบาท) โดยจังหวัดปัตตานี จัดอยู่ลำดับที่ ๑ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน (ปัตตานี ยะลา นราธิวาส) เป็นลำดับที่ ๘ ใน ๑๔ จังหวัดของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ และลำดับที่ ๔๙ ของประเทศ
--	--	--

ประเด็นการ พัฒนาจังหวัด ปัตตานี	ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : พัฒนาคนอย่างเต็ม ศักยภาพในทุกช่วงวัยและ มีสมรรถนะสูง	ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : เพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจฐานราก การเกษตร แบบยั่งยืน ผลิตรายได้และบริการฮา ลาลคุณภาพ เชื่อมโยงการท่องเที่ยว การค้า การบริการ พัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค	ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : พัฒนาสังคมและศักยภาพคน ทุกช่วงวัย ชุมชนน่าอยู่ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมยั่งยืน	ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : ลดความยากจนข้ามรุ่นและ ความเหลื่อมล้ำ ภายใต้บริบท สังคมพหุวัฒนธรรมเข้มแข็ง	ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ : เสริมสร้างความมั่นคงและ สังคมแห่งสันติสุข
---------------------------------------	--	--	--	--	--

แผนงาน	๑. การพัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิตและ ยกระดับผลิตภาพ ประชากร	๑. การขับเคลื่อนภาคการเกษตร ด้วย เศรษฐกิจชีวภาพ (BCG Model) ๒. พัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยว ด้วยเศรษฐกิจสร้างสรรค์ พลัง Soft Power ๓. พัฒนาและยกระดับการ ผู้ประกอบการ คุณภาพสินค้าและ บริการให้ได้มาตรฐาน ๔. พัฒนาระบบโครงสร้างและ สาธารณูปโภคทุกด้านเชื่อมโยงการ พัฒนาเศรษฐกิจทุกมิติ	๑. การสร้างเสริมสุขภาวะ และยกระดับความมั่นคงทาง สุขภาพ ๒. การพัฒนาทรัพยากรทาง ทะเลและชายฝั่งด้วย เศรษฐกิจสีน้ำเงิน	๑. การพัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิตและยกระดับ ผลิตภาพประชากร	๑. การพัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิตและ ยกระดับผลิตภาพ ประชากร
--------	---	---	---	---	---

โครงการสำคัญ	๑. โครงการส่งเสริมทักษะ สำหรับงานในอนาคต และ พัฒนากำลังคนในพื้นที่	๑. โครงการพัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่ม สินค้าเกษตร มูลค่าสูงด้วย BCG Model ๒. โครงการส่งเสริมและยกระดับเกษตร ปลอดภัย สร้างความมั่นคงทางอาหาร อย่างยั่งยืนสู่อาหาร คราวโลก ๓. โครงการก่อสร้างและปรับปรุงระบบ ชลประทาน ให้ครอบคลุมพื้นที่แหล่ง ผลิตที่สำคัญ ๔. โครงการพัฒนาและยกระดับการ ท่องเที่ยว ทุกด้านด้วยเศรษฐกิจ สร้างสรรค์ ๕. โครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจ Startup และวิสาหกิจขนาดเล็ก ๖. โครงการยกระดับระบบขนส่ง Logistic ทั้งทางบก ทางน้ำ ทางรางและ ทางอากาศ รองรับการลงทุน เชื่อมโยง เศรษฐกิจอาเซียน	๑. โครงการพัฒนาศักยภาพ และสุขภาวะคนตลอด ช่วง ชีวิต และยกระดับผลิตภาพ ประชากรให้มี คุณภาพ ๒. โครงการพัฒนาทรัพยากร ทางทะเลและชายฝั่ง ด้วย เศรษฐกิจสีน้ำเงิน (Blue Economy) ๓. โครงการฟื้นฟูอ่าวปัตตานี ในทุกมิติ เพื่อการใช้ประโยชน์ อย่างคุ้มค่าและสมดุล	๑. โครงการยกระดับการ แก้ไขปัญหาความยากจน แบบมุ่งเป้า ขจัดความยากจน ข้ามรุ่น	๑. โครงการพัฒนา ศักยภาพและสุขภาวะคน ตลอด ช่วงชีวิตและ ยกระดับผลิตภาพ ประชากรให้มีคุณภาพ ๒. โครงการพัฒนา ศักยภาพสตรีสู่ผู้นำความ เปลี่ยนแปลงเพื่อส่งเสริม ความเสมอภาค และลด ความเหลื่อมล้ำ
----------------------------	---	--	--	--	--

สรุปแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
(ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙)

แผนงานโครงการ/กิจกรรมของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานีและหน่วยงานในพื้นที่จังหวัดปัตตานีตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทานการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม

แนวทาง/กลยุทธ์	โครงการ	งบประมาณ	หน่วยงานรับผิดชอบ
แนวทางการพัฒนาที่ ๑ ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป ฮาลาล รองรับตลาดทั้งในและต่างประเทศ			
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริม และสนับสนุนอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป ฮาลาล เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทาน (Value Chain) ด้วยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม	๑.โครงการยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ภาคใต้ชายแดนสู่มาตรฐานฮาลาล	๑๒๗,๙๐๐ บาท	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี
	๒.โครงการยกระดับผู้ประกอบการอาหารฮาลาลสู่ครัวฮาลาลโลก (ปี ๗๐)	๑,๘๘๘,๙๐๐ บาท	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี
	๓.โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ (OPOAI-C Next Steps) (ปี ๖๙)	๑๙๐,๐๐๐ บาท	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี
	๔.โครงการส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน - ส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนการพัฒนาทักษะการบริหารกิจการวิสาหกิจชุมชน(แห่งละ ๑๐ ราย)	๔๖,๘๐๐ บาท	สำนักงานเกษตรจังหวัดปัตตานี
	- ส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนการพัฒนาทักษะการบริหารกิจการวิสาหกิจชุมชน(แห่งละ ๑๐ ราย)	๑๐,๐๐๐ บาท	สำนักงานเกษตรจังหวัดปัตตานี
	- ส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนส่งเสริมการสร้างเครือข่ายวิสาหกิจ	๑๐,๐๐๐ บาท	สำนักงานเกษตรจังหวัดปัตตานี
	- ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งเรียนรู้วิสาหกิจชุมชนประกวดวิสาหกิจชุมชนดีเด่น ระดับจังหวัด	๒๐,๙๕๐ บาท	สำนักงานเกษตรจังหวัดปัตตานี
	- สนับสนุนการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน พ.ศ. ๒๕๔๘ ประชุมคณะกรรมการส่งเสริมชุมชนจังหวัด	๑๑,๔๒๕ บาท	สำนักงานเกษตรจังหวัดปัตตานี
	- สนับสนุนการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน พ.ศ. ๒๕๔๘ ประชุมคณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนจังหวัด คณะกรรมการสรรหากรรมการ	๒๒,๘๐๐ บาท	สำนักงานเกษตรจังหวัดปัตตานี

แนวทาง/กลยุทธ์	โครงการ	งบประมาณ	หน่วยงานรับผิดชอบ
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริม และสนับสนุนอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป ฮาลาล เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทาน (Value Chain) ด้วยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม(ต่อ)	- สนับสนุนการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน พ.ศ. ๒๕๔๘ ประชุมคณะกรรมการการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน อำเภอ	๓๐,๐๐๐ บาท	สำนักงานเกษตรจังหวัดปัตตานี
	- สนับสนุนการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน พ.ศ. ๒๕๔๘ การสนับสนุนวัสดุสำนักงานสำหรับการดำเนินงานด้านทะเบียน	๑๐,๐๐๐ บาท	สำนักงานเกษตรจังหวัดปัตตานี
กลยุทธ์ที่ ๒. ยกระดับสถานประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ควบคู่กับการดูแลชุมชนให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตามแนวทาง BCG	๑.โครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส	๖๒,๐๐๐ บาท	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี
	๒.โครงการยกระดับสถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์	๖๗,๑๕๐ บาท	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี
	๓.โครงการเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมบนหลักการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล	๑๑๔,๙๐๐ บาท	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี
แนวทางที่ ๒ พัฒนากำลังคนด้านอุตสาหกรรมเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ยุคดิจิทัล			
กลยุทธ์ที่ ๑ เพิ่มศักยภาพบุคลากรภาครัฐและเอกชนให้มีความรู้และทักษะที่เหมาะสมต่อการประกอบการ และพัฒนาอาชีพในยุคดิจิทัล	๑.โครงการยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมในภูมิภาค	๔๐๕,๐๐๐ บาท	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี
	๒.โครงการปั้นผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมคู่ชุมชน (Mind star)	๖๔,๖๐๐ บาท	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี
	๓.โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์และพัฒนากำลังคนเพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขันภาคอุตสาหกรรม กิจกรรมพัฒนาสมรรถนะบุคลากรทางด้านระบบอัตโนมัติและหุ่นยนต์เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมสู่อุตสาหกรรมแห่งอนาคต	๒๐๒,๕๐๐ บาท	สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๒๓ ปัตตานี
	๔.โครงการยกระดับผลิตภาพและพัฒนากำลังคนเพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขันภาคอุตสาหกรรม กิจกรรมพัฒนาสมรรถนะบุคลากรดิจิทัลรองรับอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต	๑๒๐,๐๐๐ บาท	สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๒๓ ปัตตานี

แนวทาง/กลยุทธ์	โครงการ	งบประมาณ	หน่วยงานรับผิดชอบ
กลยุทธ์ที่ ๑ เพิ่มศักยภาพบุคลากรภาครัฐและเอกชนให้มีความรู้และทักษะที่เหมาะสมต่อการประกอบการ และพัฒนาอาชีพในยุคดิจิทัล(ต่อ)	๕.โครงการยกระดับผลิตภาพและพัฒนากำลังคนเพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขันภาคอุตสาหกรรม กิจกรรมพัฒนาทักษะภาคอุตสาหกรรมเพื่อทำงานร่วมกับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (กพท)	๒๓๔,๐๐๐ บาท	สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๒๓ ปัตตานี
	๖.โครงการเพิ่มศักยภาพทางการเกษตรของจังหวัดชายแดนใต้ด้วยเทคโนโลยี พลังงานทดแทน	๑,๙๗๒,๒๐๐ บาท	สำนักงานพลังงานจังหวัดปัตตานี
กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมให้มีการพัฒนาศักยภาพเฉพาะทางให้กับแรงงานภาคอุตสาหกรรม	๑.โครงการยกระดับผลิตภัณท์และพัฒนากำลังคนเพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขันภาคอุตสาหกรรม กิจกรรมพัฒนาสมรรถนะบุคลากรทางด้านระบบอัตโนมัติและหุ่นยนต์เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมสู่อุตสาหกรรมแห่งอนาคต	๒๐๒,๕๐๐ บาท	สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๒๓ ปัตตานี
	๒.โครงการยกระดับผลิตภาพและพัฒนากำลังคนเพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขันภาคอุตสาหกรรม กิจกรรมพัฒนาสมรรถนะบุคลากรดิจิทัลรองรับอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต	๑๒๐,๐๐๐ บาท	สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๒๓ ปัตตานี
แนวทางการพัฒนาที่ ๓ ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการจัดการข้อมูล เพื่อให้การปฏิบัติงานเกิดความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล			
กลยุทธ์ที่ ๑ ใช้แพลตฟอร์ม (Digital Platform) ในการปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและตรวจสอบย้อนกลับเพื่อควบคุมมาตรฐานได้	๑.การปรับปรุงข้อมูลในระบบฐานข้อมูลกลางกระทรวงอุตสาหกรรม (I Single form) ให้เป็นปัจจุบัน	-	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี(หน่วยงานสนับสนุน)
กลยุทธ์ที่ ๒ ยกระดับการให้บริการประชาชนให้สามารถเข้าถึงข้อมูลภาครัฐในรูปออนไลน์ในทุกมิติ เพื่อสร้างโอกาสทางสังคมอย่างเท่าเทียมด้วยข้อมูลข่าวสารและบริการต่างๆ ผ่านสื่อดิจิทัล	๑.ระบบสารสนเทศของกระทรวงอุตสาหกรรม (อก.) ถูกพัฒนาขึ้นเพื่อให้บริการแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service) โดยมีระบบหลักคือ i-Industry ซึ่งเป็นระบบทะเบียนลูกค้ากลาง และระบบย่อยอื่นๆ ที่จำแนกตามภารกิจของแต่ละกรม	-	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี(หน่วยงานสนับสนุน)